

Phyt.

318

60 Phys 318

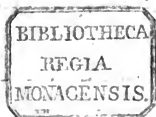
OBSERVATIONES BOTANICAE

AUCTORE
CHRIST. EHRENF. WEIGEL
MED. D. ET PRACTICO SUNDENSI

CUM TABULIS AENEIS.

GRYPHIAE
APUD ANT. FERD. RÖSE. 1772.

PRAEFATIO.

Solum; aetas, clima, cultura omnimode
immutant plantarum formam; unde to-
ties Auctorum nomina specifica & descriptio-
nes a plantarum speciebus, quas designant,
hinc inde differre observantur. Cui malo
medela ista optima erit, si plantae, praefer-
tim indigenae, cum hortenses cultura mutet,

in diuersis regionibus exacte describantur, vt
ex his descriptionibus diuersis tandem erua-
tur, quibus quaeque species variet notis, &
quaenam in illa sint constantes. Non ingratae
ideo erunt obseruationes vbi vel plantae quae-
dam exactius describuntur, vel quibus notis ab
huius vel illius Auctoris descriptionibus diffè-
rant ostenditur. Desumsi itaque ex Aduersariis
meis quaedam circa plantarum a me lectarum
notas, synonyma &c. obseruata quae hic trado
Licentiam legendi in Re Medica vt obtinerem,
in Academia Gryphica, a me Praefide, Re-
spondente MAURIT. VLR. WILlich Med. Cult.
Sagardenfi, publica dissertatione defendenda.
Varia ista sunt. Prima quidem Obs. & vltima
reli-

reliquis longiores circa Bromi & Sphaeriae
generum species, quas possideo, versantur.
BROMOS difficulter ex notis haecenus ab Au-
ctoribus datis distingui, proprio & aliorum
exemplis didici, unde meos ulterius describe-
re, & nomina specifica denuo eruere tentavi,
minime inde VIRORUM de Re Botanica meri-
tissimorum labores spernens, id tantum curae
habui, ut faciliora darem. In ultima Obs.
SPHAERIAE genus exposui secundum species
a me collectas, quarum paucas LINNEANA O-
pera tradunt licet sub aliis generibus, plures
Perill. ab HALLER descripsit sed, fateor, non
fat luculenter ut Eius nomina meis speciebus
vbique certe conciliare potuissem; aliquas no-

vas addidi, quas sine synonymis proposui. Reliquis Observationibus tum aliquot plantas tradidi mihi hactenus nouas visas, vel nondum sufficienter descriptas, cum varia circa plantarum quarundam differentias, synonyma &c. notauī. Icones dedi minus quidem elegantes, & aliquas partiales tantum, fidas tamen & pro scopo meo sat characteristicas; si in nitore quid desideretur excuset B. L., dum ipse delineare & sculpere coactus sum, qui, deficiente hic locorum artifice in his exercitato, absenti mittere nolui, toties in iconibus nitidissimis characteres neglectos obseruans.

Plura, si haec placeant, in posterum dabo. Sunt enim adhuc in Aduersariis non pauca de
plan-

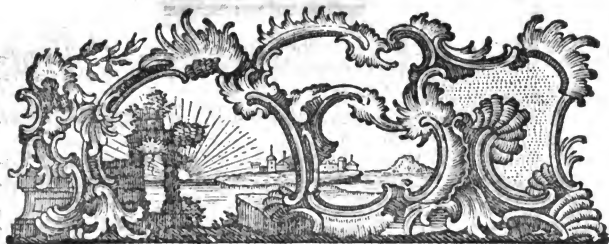
plantis notata, dum eo tempore quo plus temporis plantis colligendis impendere licebat, vivo praeceptore destitutus cum essem, nomina e folis libris, iisque paucis, qui aderant erueret tenerer, vnde plura dubia enata esse facile patebit, quo casu semper plantam a me lectam curatius descripsi. Libros quos adduxi Auctorum, solutis nominibus abbreviatis citaui, appposito LINNEANIS editionis numero. Ordinem Synonymorum potissimum eum observavi ut quae certiora viderentur vel reliquis citandis ansum dederint, caeteris praepone-rem. Asterisco * notavi ubi descriptiones reperiundae. Vbicunque in his Observationibus, ex iis quae in ipsa planta vidi, aliis contradi-

tradidere coactus sum, puto me ea, qua par
est, id fecisse modestia, qui acria vituperia
summopere auerfor. Neque moleste ferent
Inclyti VIRI, cum minime animus sit ab iis da-
ta reprehendere, sed tantum, quae ego in
meis speciminibus diuersa reperi, indicare.

Dabam Sundiae die 31 Martii, 1772.

OBSERV. I.

OBSERVATIO I.

Quae tota difficulter discernitur Graminum Classis, in ea haud faciliorem locum sibi vindicat Bromorum Genus, ob specierum a soli, aetatis &c. diuersitate mutatis speciminibus confusionem, hinc difficulter determinandas differentias, & ejusdem generis cum reliquis affinibus nexum; vti in integra hac classe genera aegre separantur, & potius continua affinitatis serie connectuntur. Quod etiam Auctorum circa determinandas huius generis species dissensus testatur, vt saepe difficulter, quam quisque intellexerit, pateat, & in determinanda stirpe haud raro de synonymis auctorum conciliandis desperandum sit; vti & ipse in denominatione stirpium, sub hoc genere militantium, Clarissimos Viros dissensisse vidi. Ratio forsan in eo latet, quod dentur adhuc species auctoribus nondum visae, quibus notarum descriptiones ex parte competant, vt inde confusio oriatur; accedit veterum nomina in integra hac classe, ob icones imperfectas, descriptiones vel incompletas vel, ob terminos artis nondum exacte determinatos, vagas & prolixitate sua lectorem defatigantes, extricandi difficultas. Mirum ideo non est, tironi adhuc plus molestiae in dictarum plantarum determinatione oriri, vt proprio exemplo expertus didici, cum elapsis aliquot annis, speciminibus a me lectis sua nomina ex auctoribus adscribere stude-rem. Non superuacaneam igitur censeo operam, si quaedam circa Bromorum differentias tentem, vbi eos praefertim pro-

A

-positos

positos mihi habeo, quos Pomerania nostra profert spontaneos, additis paucis aliis quos possideo; de non visis autem tacere, quam erronea tradere, praestabit. Est vero

BROMUS. LINN. *Syst. Nat. Ed. XII. T. II. p. 97. Gen. Plant. Ed. VI. n. 89.*

Genus ex Graminum ordine, Calyce biglumi multifloro, Flosculis hermaphroditis, triandris, digynis, biglumibus. Habitus paniculatus in plerisque speciebus, & spiculae oblongae, distichae, teretiusculae seu potius compressae, ut plurimum aristatae, naturale maximam partem genus produnt. Essentialis character, secundum Perill. a LINNÉ, consistit in *arista e glumae corollinae maioris dorso, infra apicem eius bifidum prodeunte*. Addit Perill. ab HALLER (†) *rectam*, sed ideo *squarrosum* excludit, & ad Auenas amandat, quem tamen huc omnino pertinere, ex iis eiusdem notis, quas in Auctoribus reperio, intelligere puto. Recepit tamen inter Bromos suos Perill. a LINNÉ aliqua gramina aristis terminalibus instructa, & contra Perill. ab HALLER, Triticis associanda negat, *cum in panicula non detur respectus culmi* (††). Fecisse ita quidem videtur Perill. Vir spicularum habitu motus, propter quem Bromis annumeranda videntur, unde & ego hic retinui cum glumarum margo membranaceus, paullulum supra originem aristae evanescens, apicum loco haberi possit, obsoletorum licet. Ne tamen confusio oriatur, & contradictionem committere videar, dum generi subiungam quibus character eius non ex toto competat, subdiuisione generis separata annexi, ut, cui placeat, disiungere & aliorum transferre possit.

Primo igitur loco exponendi mihi erunt *veri BROMI*

* *Apicibus distinctis.*

Hi totum exhibent, modo dictum, generis characterem, ut distinctus glumae corollinae apex utrinque super originem aristae, ex nervo dorsali continuato prodeuntis, emineat, marginis membranacei continuatione, ni ortus, tamen auctus. Huc quos refero e meis, sequentes sunt.

Tab. I. Fig. 1. 1. **BROMUS multiflorus.**

B. panicula patente, spiculis lanceolatis compressis: glumis nudis

(†) in *Historia Stirpium Helvet.*
T. II. p. 235.

(††) in *Flor. Suec. Edit. II.*
n. 100.

Cum

nudis marginatis imbricatis, apicibus acuminatis; aristis capillaribus aequalibus rectis.

Culmus tripedalis, lacuis.

Folia duas lineas lata, pilis breuib. molliuscula, magis in pagina prona; oris, vix dilco; retrorsum asperis. Vaginae pubescentes, oris pilosis.

Panicula fere pedalis, pedunculis senis vel octonis, capillaribus, simplicibus ramosisque, retro scabris.

Spiculae lanceolatae, compressae, flosculis plurimis, duodecim ad sedecim.

Glumae imbricatae, fere glabrae, quatenus ab incumbente non teguntur purpurascenti-fuscae, margine membranaceo albido. *Calycinae* acuminatae. *Corollinae*: *Exterior* oblonga, apicibus acuminatis, longioribus quam sequentium specierum, quintam circiter vel sextam partem glumae aequantibus; *Arista* recta, longi-

A 2

Cum aliquibus hic vti me oporteat terminis nondum auctoritate Botanicorum insignitis, mihi tamen ad breuiter explicanda, quae tradenda habeo, necessarii, hic, quid mihi significent, exponendum erit.

Vbi *spicularum figuram* recensco, circumscriptionem earum, aristis non computatis intelligo.

GLUMAE *marginatae* mihi sunt, si distinctus margo tenulor membranaceus albidus glumam anteriorem cingit.

Glumas *distinctas* dico, sibi contigui si sunt flosculi in spicula, vt integri appareant videndi; *remotas* si intervallum inter eos flosculos est; vtraque oppositae *imbricatis* vbi singuli flosculi superiores inferioribus teguntur ex parte.

De corollinis praesertim loquor glumis, iisque exterioribus, cum interiores minores sub his abscondantur.

APICES mihi audiunt continuata illa, glumae corollinae exterioris,

vltra aristae ortum, plana, de quibus dixi, vbi de charactere generico locutus sum.

Hos *minutos* dixi vbi exigui sunt, basi aristae recti, e solo margine membranaceo orti.

Distincti & Obsoleti quid significant, docent quae ad subdivisiones generis traduntur.

ARISTAE *capillares* sunt tenues aequalis vbique crassitiei, oppositae *subulatis* e crassiori paululum basi in tenuem apicem sensim attenuatis.

Aequales, Breuiore, Longiores illas dixi a proportionem earum ad glumarum, e quibus proueniunt, longitudinem.

PEDUNCULOS *binos, ternos &c.* dixi, vbi tot ex infimis culmi erumpunt nodulis, qui in B. paniculatis vtique alterni sunt.

Reliquos quod attinet terminos a me adhibitos, aut tales sunt quales vi vocis iam intelliguntur, aut termini iam a Botanicis recepti, de quorum determinata significatione iam constat.

4
longitudine glumae, subtiliter geniculata, hinc retro scabra: *Interior* lanceolata, alba, membranacea, ciliata.

LOCUS NATALIS.

In agris & ad eorundem versuras.

SYNONYMA.

Festuca graminea glumis hirsutis. C. BAUH. *Pin.* pag. 9. n. 1. *Theatr.* p. 143. cum ic. SCHEUCHZ. *Agrost.* p. 250. Tab. V. Fig. 9. ob numerum florum, aristas rectas longas 5-6 linearum, locustas ex fusco-rubentes; nostra enim non hirsuta; Icon spiculae accedit, nisi latior esset.

BROMUS fecalinus. LINN. *Flor. Suec.* Ed. II. 96. var. β .

BROMUS foliis glabris, locustis duodecimfloris. HALL. *Hist. stirp. Helvet.* 1502. ob numerum florum in spicula.

ANIMADVERSIO.

De Synonymis dubius sum. Videntur Auctores coniunxisse cum sequente, si quidem synonyma ibi citata ad illum, nec huc, pertinent. Nomen triuiale a numero flosculorum in spicula desumfi, quo facile reliquos superat.

Tab. I. Fig. 2. 2. *BROMUS* *viriofus*.

B. panicula nutante, spiculis ouatis compressis: glumis nudis distinctis; aristis subulatis breuioribus flexuoso-rectis.

Culmus tri-quadripedalis & ultra, glaber.

Folia tres ad quatuor lineas lata, glabra, oris, non disco, retrorsum aspera. Vaginae glabrae; ad oras earum & in basi foliorum pili rari breues.

Panicula semipedalis & ultra, pedunculis senis vel octonis, ramosis simplicibusve, retrorsum scabris.

Spiculae ouatae, compressae, flosculis nonem.

Glumae distinctae, in matura spicula paulisper remotae, glabrae, vix marginatae. *Calycinae* muticae, exterioris latioris apice obtuso, fere truncato. *Corollinae*: *Exterior* ouata, apicibus paulum supra ortum aristae eminentibus, acutis; *Arista* subulata, gluma duplo breuior, primum flexuosa dein recta, vix retro scabra. *Interior* lanceolata, mutica, membranacea, alba, ciliata.

LOCUS NATALIS.

In agris inter *Secale* nimis frequens, praesertim locis depressis hieme inundatis.

SYNO-

SYNONYMA.

? *Festuca graminea*, glumis glabris. C. BAUH.: SCHEUCHZ. *A. groff.* 251. Tab. V. Fig. 10. Sed nostri folia disco non retrorsum aspera, & aristae breuiores.

Gramen Gros Montbelgard: I. BAUH. *Hist.* T. II. p. 438. cum ic. si hirsutiem exceperis; ob spiculas non ultra nouemfloras distichas, aristam breuem.

BROMUS *secalinus* panicula patente, spiculis ouatis, aristis rectis. LINN. *Flor. Suec.* Ed. II. 96. α . *Spec. Plant.* Ed. II. 112. n. 1. α . feminibus distinctis. LINN. *Syst. Nat.* XII. T. II. 97.

BROMUS. HALL. *Hist. Stirp. Helu.* 1502. β .

ANIMADVERSIO.

Hic (non mollis L. vti Perill. ab HALLER in *Hist. Stirp. Helu.* 1504 placet) est *Trespe* Germanorum, Secalis vitium, annis pluuiosis in locis agrorum depressis, vbi hieme aquae stagnarunt, copiosior, Secale superans, hinc ab agricolis transmutatione ex Secali nasci creditus. De BAUHINORUM nominibus inter hunc & praecedentem dispescendis dubius haesito; videtur tamen IOH. BAUHINI nomen huc potius pertinere ob rationes dictas, & quia *proprie Secalis vitium* vocat, quod huic prae ceteris Bromis, saltem in nostris regionibus, competit. HALLERIANVM nomen huic & praecedenti conuenire videtur; de illo iam dixi; hunc *folia glabra* & ex descriptione *Locustae per maturitatem nutantes & distichae*, ac *arista saepe breuissima* indicare videntur. An, vti supra dixi, vt varietates distinguit, specie coniunctos? Ex LINNEANO nomine, *panicula patens, aristae rectae* &, quae B. *mollis* in *Spec. Plant.* tribuitur cum *secalino similitudo*, praecedentem omnino designant. Cum vero Perill. VIR in vltima *Syst. Nat.* Editione, *semina distincta* addat, ad hunc potius respexisse videtur, consentientibus *spiculis ouatis*. Forasan vterque in Suecia frequens, hinc a Perill. VIRO coniuncti, vti ex *Flor. suec.* l. c. apparere notauimus. Differunt tamen omnino, & mallem hunc cum sequente, de quo, num vera species sit, adhuc paulisper dubito, coniungere, quam cum praecedente. Ceteroquin mirum non est, me hac in re dubium esse, cum & Clarissimos Botanicos in determinatione huius stirpis contrarias sententias fouere comperuerim. Sic Excell. MURRAY hunc B. *arvensis* L. vocabat; Celeb. D. WILlich, cui, inter

plures alias benevole mecum communicatas plantas, & huius specimen debeo, *secalini* L. nomen adscriptit. *Vitiosum* dixi, cum *secalini* nomen, optimum ceteroquin, adhibere non poterim, quippe adhuc haesitans num *secalinus* L. noster sit.

Tab.I Fig.3. 3. *BROMUS aruenfis*.

B. panicula subnutante, spiculis ovato-oblongis: glumis glabris marginatis imbricatis subaristatis, apicibus obtusis; aristis subulatis brevioribus flexuoso-rectis.

Culmus quadrupedalis, glaber.

Folia tres lineas lata, oris, vix disco, retrorsum aspera, pilis rarioribus in pagina supina versus basin obsita. *Vaginae* glabrae, oris longe pilosis.

Panicula semipedalis, aut maior, e pedunculis quaternis vel senis, ramosis & simplicibus, retrorsum scabris, angustior & erectior quam in praecedente, licet quoque nutet.

Spiculae aristatae ovatae, muticae ovato-oblongae, in eodem vel diuersis indiuiduis, teretiufculae, octiflorae, septemflorae. Dantur quoque quinqueflorae inter muticas.

Glumae imbricatae, glabrae, margine albo membranaceo. *Calycinae* muticae, exteriore latiore obtusa. *Corollinae*: *Exterior* oblonga, apicibus brevibus, obtusis; *Arista* subulata, rectiuscula, saepe flexuosa, gluma duplo breuior, *Interior* lanceolata, alba, membranacea, ciliata.

LOCUS NATALIS.

In agris inter segetes passim. A me ante aliquot annos Sundiae in agris inter Triticum lectus.

SYNONYMA.

BROMUS aruenfis panicula nutante, spiculis ovato-oblongis. LINN. *Flor. Suec. Ed. II.* 97.* *Spec. Plant. Ed. II.* 113. n. 7. *Syst. Nat. XII.* 97.

BROMUS glaber, locustis octifloris, nutantibus, glabris, glumis marginatis. HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 1509.*

Icon OEDER. 293 optima; mutici.

Festuca Graminea, effusa iuba. C. BAUH. *Pin.* 9. III. *Prodr.* 19. LXV. *Theatr.* 144. C. BAUH. *Hist. T.* II. 479. ex C. B. SCHEUCHZ. *Agrost.* 262. omnino, si aristas longas excipias. Tab. V. Fig. 15. minus bona.

ANIM-

ANIMADVERSIO.

Rarior praecedente, multis conueniens, tamen diuersus spiculis, vt coniungere nequeam.

4. BROMUS *mollis*.

Tab.I. Fig.4.

B. panicula erecta, spiculis ouatis compressiusculis: glumis pubescentibus marginatis imbricatis, apicibus acutis; aristis capillaribus aequalibus rectis.

Culmus pedalis, bipedalis, laeuis.

Folia fere duas lineas lata, & vaginae, pilis breuibus mollia, canescentia, retrorsum non aspera.

Panicula triuncialis, circumscriptione ouata, angustata, e pedunculis ternis, quaternis, breuioribus, vtplurimum vnifloris, erectis, vix patentibus, pubescentibus, mollibus.

Spiculae ouatae, parum compressae, flosculis sex, octo, decem.

Glumae imbricatae, margine albo membranaceo euidenti notatae, pubescentes. *Calycinae* acuminatae, oris exterioris angustioris ciliatis, interioris latioris denticulatis, retro scabris. *Corollinae*: *Exterior* ouata, oris denticulatis retro scabris, apicibus breuibus acutis; *Arista* longitudine glumae, oculo armato geniculata, scabra. *Interior* lanceolata, alba, membranacea, ciliata.

LOCUS NATALIS.

In ficcis, versuris agrorum, vallis vrbium admodum frequens; nec non in muris.

SYNONYMA.

BROMUS *mollis* panicula erectiuscula, spicis ouatis: aristis rectis, foliis mollissime villosis. LINN. *Spec. Plant.* 112. n. 2. * SCHREBER. *Gram.* 60. Tab. VI. fig. I. opt. Spiculas pubescentes addit Perill. a LINNÉ in *Hist. Nat.* XII. T. II. p. 97.

BROMUS *hirsutus*, locustis septifloris, ouato-conicis. HALL. *Hist. Stirp. Helu.* 1504 *

Gramen auenaceum locustis villosis, angustis & candicantibus. SCHEUCHZ. *Agrost.* 254. Tab. V. Fig. 12.

Gramini murali Dalechampii simile si non idem. I. BAUH. *Hist.* T. II. 438. cum ic.

Hordeum murinum. TABERNAEM. p. m. 672. icon, non descr. & nomina. Citante I. BAUHINO.

ANIM-

ANIMADVERSIO.

Quod ab Ill. SCHREBERO huc quoque citatur, *Gramen auenaceum villosum, Locustis amplioribus viridantibus, margine argenteo cinctis* SCHEVCHZ. *Agrost. in HALL. Hist. Helv. militat sub BROMO foliis hirsutis, per oras asperimis, locustis glabris, teretibus, nouemfloris. 1503. qui B. asper MURRAY Prodr. Goett. p. 42., habitu, ut ibi notatur, B. giganteo SCHREB. proximus, adeoque ab hoc maxime alienus, licet Scheuchzeriana descriptio non adeo recedat.*

Tab. I. Fig. 9. 5. BROMUS nanus.

B. spiculis paucis subpedunculatis erectis, compressis deltoideo-ouatis: glumis subimbricatis pubescentibus, apicibus acutis; aristis capillaribus brevioribus rectis.

Culmus bi-triuncialis, pauciflorus, spiculis tribus, duabus, etiam vnica, inferiore breuiter pedunculata, erectis, pubescens.

Spiculae ouatis latiores, compressae, flosculis sex, octo.

Glumae imbricatae, per maturitatem hinc inde distinctae, marginatae. *Calycinae* acuminatae. *Corollinae*: Exterior fere obovata, apicibus acutis, brevibus; Arista capillaris, scabra, vix glumae longitudinem aequans. Interior lanceolata, membranacea, alba, ciliata.

LOCUS NATALIS.

In pascuis, collibus, aridis arenosis haud infrequens.

SYNONYMA.

? BROMUS *hordeaceus* panicula erecta coarctata. LINN. *Flor. Suec. Ed. I. n. 87. Spec. Plant. Ed. I. p. 77. Flor. Suec. Ed. II. n. 96. γ. Spec. Plant. Ed. II. p. 112. n. 1. β.* REYGER *Gedan. Tent. I. p. 48. n. 4.**

ANIMADVERSIO.

Vestitu molli, figura spicularum vitioso affinis. Et in hunc (*secalinum* L.) transire satum Perill. a LINNÉ in *Fl. Suec. II. l. c.* perhibet. Illi tamen habitu proximus. Distinxi cum sub paniculatorum definitione militare nequeat, quae inde nimis vaga oriunda. SCHEVCHZERI nomen in *Flor. Suec. I.* huc relatum, in *Spec. Plant. II.* ad mollem amandat Perill. VIR, cui quoque omnino comperit. Si tamen specie diuersum censere displicet, molli subiungere mallet. Nanum dixi cum facile reliquis omnibus minor sit.

6. BRO-

6. BROMUS *grandiflorus*.

Tab. I. Fig. 6.

B. panicula nutante, spiculis dilatatis compressis: glumis lineari-lanceolatis in aristam longiorem subulatam continuatis; apicibus minutis.

Culmus pedalis, bipedalis, glaber, etiam pilosus.

Folia fere duas lineas lata, saepe pubescentia, oris & nervo subaspera.

Panicula capillaris, rara, nutans, inatura ad terram propendens, ex pedunculis ternis, quaternis, capillaribus, elongatis, parum ramosis, scabris.

Spisulae iuniores lineares connuantes, adultiores diuergentes aristis simul computatis cuneiformes, compressae, flosculis quinque, septem, nouem.

Glumae in toto genere longissimae (vnde *grandiflori* nomine optime discernetur), distinctae, remotae. *Calycinae* acuminatae. *Corollinae*: *Exterior* setis breuibus hispidis ad nervos dispositis retro scabra, desinens in Aristam subulatam gluma longiorem scabram; orae membranaceae albae inermes angustae terminantur in apices minulos, basi aristae tectos, vt, nisi haec reflectatur (Fig. cit. b.), vix appareant, & deesse videantur. *Interior* lanceolata, alba, margine firmitiori, ciliata.

LOCUS NATALIS.

In siccis, aridis, arenosis, vallis vrbium, agrorum marginibus.

SYNONYMA.

Huc pertinent

α. Culmo erecto altiori subnudo, panicula breuiori diffusa.

BROMUS *sterilis* panicula patula, spiculis oblongis distichis, glumis subulato-aristatis. LINN. *Spec. Plant. Ed. II. p. 113. n. 6. Syst. Nat. XII. T. II. p. 97.* qui

Festuca auenacea *sterilis* elatior. C. BAUH. *Pin. 9. VII. seu Bromos Dioscoridis. Theatr. 146.* cum ic. med.

Aegilops Mathiolo forte. I. BAUH. *Hist. T. II. 439.* cum ic.

Gramen auenaceum, panicula sparsa, locustis maioribus & aristatis. SCHEUCHZ. *Agrost. 258. Tab. V. Fig. 14.*

BROMUS panicula nutante, locustis septifloris, glumis argute lanceolatis lineatis subhirsutis. HALL. *Hist. Stirp. Helu. 1505.*

β. Culmo breui piloso, panicula elongata, propendente in manu-
ra planta.

BROMUS *tesorum* panicula nutante, spiculis linearibus. LINN.
Flor. Suec. II. 98. * *Spec. Plant.* II. 114. n. 8. *Syst. Nat.* XII.
T. II. 97. qui

Festuca *auenacea* sterilis humilior. C. BAUH. *Pin.* 10. VIII.
Theatr. 148. VIII. SCHEUCHZ. *Agrost.* 259.

BROMUS hirsutus, panicula nutante, pauciflora, locustis
quinquefloris, hirsutis, glumis acute lanceolatis. HALL. *Hist.*
Stirp. Helv. 1508.

? *γ.* Hirsutus, aristis brevissimis, foliis radicalibus angustioribus.

Gramen Bromoides pratense, foliis praeter culmum angustissi-
mis, rara lanugine villosis. SCHEUCHZ. *Agrost.* 255. Tab. V.
Fig. 13.

Festuca pratensis, lanuginosa. C. BAUH. *Pin.* 10. X. *Prodr.* 19.
LXVIII. *Theatr.* 148. X. Citante SCHEUCHZERO.

BROMUS hirsutus, angustifolius, locustis quinquefloris, ar-
istis folliculo brevioribus. HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 1507.

ANIMADVERSIO.

Culmus elatior breuior; Panicula angusta diffusa, erecta
nutans; Flosculorum in spiculis numerus, harumque latitudo;
Vestitus pilosus nullus, &c. ita variant in hac specie, pro solo,
aetate &c. diuersis, vt non possim non coniungere plantas *α* &
β ab aliis distinctas. Et Auctorum descriptiones, vtriusque
etiam vtrique conueniunt. Confirmant specimina a Cl. VIRIS
B. sterilis & *tesorum* LINN. nomine accepta, in quibus, praeter
culmi & paniculae leuem differentiam, omnino maximam vi-
deo affinitatem. Conueniunt certe specie, forsan vix vt vari-
etates proponendae.

Plantam *γ* a me non visam huc amandaui ex Icone
SCHEUCHZERIANA, quae affinem docet, si aristam breuem ex-
cipias, consentiente descriptione Eiusdem. Nec dissentit adeo
HALLERIANA descriptio, & adiecta nota, forsan *B. sterilis* varie-
tatem hirsutam esse posse. Si vero eadem est, quam Perill. VIR
cit, VAILL. T. 18. f. 2. diuersa erit, docente habitu & floscu-
lorum copia, dum in fig. c. vltra duodecim numero.

7. *BROMUS giganteus*.

Tab. I. Fig. 5.

B. panicula nutante, spiculis lanceolatis; glumis subhirsutis, apicibus acutis minutis; aristis longioribus capillaribus.

Culmus tripedalis, quadripedalis, laevis.

Folia quatuor lineas & ultra lata, oris & disco valde retrorsum aspera.

Panicula pedalis, sesquipedalis, e summi folii vagina, primum erectiuscula, dein nutans. Rami s. Pedunculi omnes ad idem latus versi, bini, elongati, multas ferunt spiculas remotas, pedunculatas & sessiles.

Spiculae lanceolatae, primum teretiunculae (Fig. cit. e), maturiores compressiusculae distichae (Fig. cit. a.), flosculis quatuor, sex.

Glumae imbricatae. Calycinae acuminatae. Corollinae: Exterior lanceolata, hispida, marginata, apicibus minimis albis; Arista tenuissina, hispida, recta (flexuosa SCHREB.), gluma duplo longior. Interior lanceolata, alba, oris integerrimis.

LOCUS NATALIS.

In aquosis, umbrosis, ad fossas, & in collibus nemorosis.
v. g. Sund. *Am Stadtgraben zwischen dem Hospitaler und Küter Thor. Auf dem Schloßberge zu Pantelitz.*

SYNONYMA.

BROMUS panicula nutante, aristis spicula quadriflora longioribus. LINN. *It. Scan.* Vers. Germ. p. 306.*

BROMUS giganteus panicula nutante, spiculis quadrifloris: aristis brevioribus. LINN. *Flor. Suec.* II. 99. α.* *Spec. Plant.* II. 114. n. 12. α. *Syst. Nat.* XII. T. II. 97. REYGER *Gedan. Tent.* I. p. 49. n. 5.*

BROMUS giganteus panicula nutante, spiculis lanceolatis: aristis longis flexuosis. SCHREB. *Gram.* p. 88. Tab. XI.

BROMUS glaber, locustis quadrifloris, nutantibus, aristis longissimis. HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 1510.*

Gramen sylvaticum (glabrum) panicula recurva. VAILL. *Parif.* Tab. XVIII. fig. 3. bon.

Gramen Bromoides, aquaticum, latifolium, panicula sparsa, tenuissime aristata. SCHEUCHZ. *Agrost.* 264. omnino. Tab. V. Fig. 17.

Nec differre videtur tantopere.

Gramen Bromoides, montanum, hirsutum, panicula minus sparsa, corniculata. SCHEUCHZ. *Agrost.* 263. T. V. F. 16. quod

BROMUS glaber, panicula nutante, locustis quadrifloris, glumis subhirsutis. HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 1506 * nisi priori (1505) nimis vicinum diceret, sibi *B. gigantei* nomine missum; alterum nomen SCHEUCHZERI, ibi citatum, nostro non conuenit.

ANIMADVERSIO.

Quem in *It. Scan.* l. c. affinem dicit Perill. a LINNÉ **BROMUM** paniculae ramis coniugato-binatis. *Flor. Succ.* l. 88., postea ut varietatem cum *giganteo* coniunxit, definitionem vero mutauit, ut aristas breuiiores dixerit, licet SCHEUCHZERUS l. c. longas notet. Si idem est quem olim in litoribus maris Balthici, Wittowienfibus, Iasmundenfibus legi, diuersum puto, & sequenti potius affinem, nisi eundem. Est vero hic, quantum ex asseruato specimine iudicare licet.

Gramen Arundinaceum, Locustis viridi-spadiceis, Loliaceis, breuius aristatis. SCHEUCHZ. *Agrost.* 266. Tab. V. Fig. 18. quod

BROMUS panicula laxa, locustis quadrifloris, breuissime aristatis. HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 1511. * cuius descriptio conuenit, modo in nostro spiculae usque ad sex flosculos continent. A *triflora* LINN. cui suum affinem coniicit Perill. VIR, noster quidem certe differt.

Caeterum *Culmus* altissimus, quinquepedalis, sexpedalis. *Folia* quatuor, quinque lineas lata, retro scabra. *Panicula* laxa, quoque ex pedunculis binatis. *Spiculae*, ut dixi, quadriflorae, sexflorae: *Glumis* muticis vel breuissime aristatis, versus apicem violaceis.

Plura ex imperfecto specimine asseruato, deperditis quae tunc in viua planta annotaui, nunc determinare non licet, quare ista indicaui, dubius num separare deberem.

Tab. I. Fig. 7. 8. **BROMUS** *patentissimus*.

B. panicula patula: ramis binatis horizontalibus; spiculis subtrifloris muticis.

Culmus quadripedalis & ultra, laeuis.

Folia maxima, pedalia, sesquipedalia, semiunciam facile latitudine aequantia, valide nervosa, retro parum aspera.

Panicula pedalis, sesquipedalis: *Ramis* s. *Pedunculis* binis, in florente planta horizontalibus (unde *patentissimi* nomen sibi vindicat), ante florescentiam patentibus, alternatim ad oppositas plagas vergentibus, nec omnibus, ut in *giganteo*, idem latus spectantibus, elongatis, ferentibus spiculas plurimas sessiles & pedunculatas.

Spiculae

Spiculae ante anthesin ouatae subulatae, biflorae, triflorae.

Glumae splendentes argenteae, versus apicem saepe e fusco-violaceae, ante anthesin imbricatae. *Calycinae* minutae. *Corollinae* subaequales, margine apiceque scariosis, muticae. Ego quidem vix vnquam Aristae rudimentum reperi, interdum tamen apicem brevissime bifidum.

LOCUS NATALIS.

In nemoribus rarior. Sund. *Im Busch gegen Grüne-Huwe.*

SYNONYMA.

? Gramen Auenaceum panicula sparsa, locustis minoribus non aristatis Breynii. SCHEUCHZ. *Agrost.* 512.

ANIMADVERSIO.

BROMUS *triflorus* panicula patente, floribus subtrifloris. LINN. *Spec. Plant.* II. 115. n. 16. *Syst. Nat.* XII. T. II. 98. idem foret, nisi quod citat

Gramen Bromoides panicula sparsa, locustis minoribus aristatis. SCHEUCHZ. *Agrost.* 511. aristas haberet, quas etiam in Ic. OEDER. 440. reperio.

Caeteroquin his exceptis, OEDERIANA figura nostro sumopere affinis, sique euinceretur absentiam plenariam & praesentiam aristarum in his duobus constantem non esse, sed variare, coniungendi forent, saltem ut varietates; Hactenus tamen discrimen addit flosculorum numerus, quos tribus plures nondum reperi, (nisi *litoreum*, in Animadu: ad *giganteum* memoratum, huc referre placeat,) pauciores, scil. duos, saepissime; SCHEUCHZERUS vero quatuor, quinque aut sex numerat.

Non est **BROMUS** *inermis* panicula diffusa, spiculis teretibus subulatis muticis aristatisve. LEYSER *Flor. Hal.* n. 90. SCHREB. *Gram.* p. 97. Tab. XIII. qui *pedunculis pluribus, ut plurimum quaternis, simplicibus & ramosis, his paucifloris; spiculis omnibus pedunculatis dependentibus, longioribus cylindraceis, septem ad decem flosculos continentibus* differt omnino, uti ex citata Icone Illust. SCHREBERI video, dum plantam ipsam legere mihi nondum contigit. Hic, cum glumis muticis, accedente nostro, non amplius sat distinguatur, nunc addito flosculorum & pedunculorum, in singulis paniculae nodulis, numero vterius distinguendus.

**** *Apicibus obsoletis f. Aristis terminalibus.***

Hi Characteres apicis bifidi Aristam ad basin fissurae emittentis destituti, tamen veri BROMI sunt docente spicularum habitu, non separandi si Genus naturale conseruare, nec lacere velimus. Retinuit etiam Perill. a LINNÉ, cuius auctoritate fultus & ego sequentes Bromorum sub genere recenseo, separatim subdiuisione exhibitos, vt, si quis aliorum transferre velit, auferre possit. Meo quidem iudicio, si tamen arista dorsalis vnicus huius generis character esse contendatur, hi cum FESTUCA Bromoide aliisque eius generis constituere forsitan possent Genus inter Bromos & Festucas intermedium, transitum ex illis in has efficiens, vti *B. grandiflorus* & sequentes huius subdiuisionis plantas cum prioribus Bromis coniungunt intermedii, apicibus quidem distinctis, minimis tamen vix nisi attento videndis, quod ex SCHEUCHZERIANO exemplo apparet. Et glumarum orae membranaceae, tenues quidem & in aristam deliquescentes, originem tamen earum paullulum superantes, apicum vices gerere possunt. Sunt vero sequentes.

Tab. I. F. 10. 9. BROMUS pinnatus.

B. spica terminali erecta: spiculis alternis approximatis lanceolatis compressiusculis pubescentibus; aristis brevioribus.

Culmus indiuisus, pedalis, bipedalis, filiformis, firmus tamen, seminudus.

Folia duo, tria, biuncialia, lineam vnā, vel vnā cum dimidia lata, vix retro scabra.

In apice culmi *Spiculae* octo, decem, sessiles, commissura glumarum culmo obuersa, alternatae, approximatae (quartam vnciae partem distantes), sub anthesi horizontales (vnde *pinnati* triuiale nomen retinui) caeteroquin culmo adpressae, lanceolatae, compressiusculae, flosculos octo ad decem continentes.

Glumae imbricatae. *Calycinae* acuminatae. *Corollinae*: *Exterior* lanceolata, continuata in Aristam rectam, gluma dimidia breuiorem, hispidiusculam, saepe flexuosam. *Interior* alba, oblonga, truncata, ciliata.

Tota planta breuibus pilis lutescenti-cana, minus tamen quam *mollis* pubescens.

LO-

LOCUS NATALIS.

In ficcis, sterilibus, duris, syluis, montosis. Quem hic descripsi legi *Goettingae*, in syluosis versus *Pless*, in excursione publica, duce Excell. MURRAY. In *Pomerania* mihi nondum reperire contigit.

SYNONYMA.

BROMUS *pinnatus* spiculis alternis subseffilibus teretibus, culmo indiuiso. LINN. *Flor. Suec.* I. 89*. *Ed.* II. 100*. *It. Gott.* 180. *Verf. germ.* 199. *Spec. Plant.* II. 115. n. 14. α. *Syst. Nat.* XII. T. II. 98. REYGER *Gedan. Tentam.* II. p. 42. n. 6.*

TRITICUM spicis distichis, locustis teretibus hirsutis, aristatis duodecimfloris. HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 1431.

Gramen spica brizae maius. C. BAUH. *Pin.* 9. I. *Prodr.* 19. LVIII. *Theatr.* 133. I. I. BAUH. *Hist.* T. II. 477. Non WEINMANN *Phyt.* Tab. 556. lit. g.

Gramen Loliaceum, corniculatum. SCHEUCHZ. *Agrost.* 35.

Ab HALLERO praeterea huc censentur.

Gramen Loliaceum, corniculatum, latifolium, spicis teretiusculis angustis & glabris. SCHEUCHZ. l. c. 36. &

Gramen Loliaceum, corniculatum, villosum, molliusculum. *ibid.* 37.

ANIMADVERSIO.

TRITICIS hunc & sequentem annumerat Perill. ab HALLER ob *spiculas culmi alternis denticulis elongatis insidentes, sessiles, commissuram glumarum culmo obuersam*; quibus tamen a **BROMIS** non distingui Perill. a LINNÉ in *Flor. Suec.* l. c. contendit; & Spiculae, manifestè Bromi, a Triticis seiungunt.

10. **BROMUS** *gracilis*.

Tab. I. F. II.

B. spica terminali debili: spiculis alternis remotis teretibus subulatis glabris; aristis longioribus.

Culmus bipedalis, tripedalis, laevis, sed geniculis villosis, indivisus, filiformis.

Folia duas, tres lineas lata, retro oris & disco aspera, basi pilis rarioribus. *Vaginae* itidem rariter pilosae.

In apice culmi pergracili, debili, hinc saepe pendulo *Spiculae* octo, decem, strictae (s. culmo adpressae) sessiles, commissura culmo obuersa,

obuersa, alternae, remotae, subulatae, teretes, angustiores quam in praecedente; inferior ex vagina summi folii.

Glumae imbricatae, vix marginatae, glabrae. *Calycinae* acuminae. *Corollinae*: *Exterior* lanceolata, desinens in Aristam capillarem rectam, glumam longitudine superantem. *Interior* alba, brevis, truncata.

Tota Planta laete viret.

LOCUS NATALIS.

In syluosis, dumetis. v.g. Sund. *In der Andershöffschen Koppel am Scheide-Graben.*

SYNONYMA.

Gramen Loliaceum, Corniculatum, montanum, spica partiali subhirsuta fragili. SCHEUCHZ. *Agrost.* 38.

TRITICUM locustis remotis, hirsutis, teretibus, exiguis, culmis floriferis gracilibus. HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 1432.*

Festuca dumetorum. C. BAUH. *Pin.* 10. XI. *Prodr.* 19. LXIX. *Theatr.* 148. XI. J. BAUH. *Hist. T.* II. 545. secundum HALLERUM.

Icon OEDERI 164.

ANIMADVERSIO.

Omnino differt a praecedente, *culmo graciliori* (vnde nomen triuiale desumfi; quo signo, confirmante Perill. ab HALLER facile a priori distinguitur), *foliis longioribus*, *spica e vagina summi folii*, & *spiculis remotis angustioribus*, longius aristatis, vt diuersam speciem constituere debeat. Iconem feci ad specimen nondum perfecte florens, in adultiori remotiores adhuc sunt spiculae, vt plurimum vnciae interuallo, vel ultra.

Huc potius relaturus essem Gramen Loliaceum corniculatum, latifolium, spicis teretiusculis angustis & glabris. SCHEUCHZ. *Agrost.* 36, quod HALL. 1431. β. LINN. BROMI pinnati var. β. REYGER *Gedan. Tentam.* II. pag. 42. n. 6. varietas. Conueniunt saltem specimina in succulentis syluosis reperta, descriptis maiora.

Tab. I. Fig. 8. 11. BROMUS distachyos.

B. spica terminali erecta pauciflora, spiculis compressis ellipticis: feminibus distinctis; aristis subaequalibus.

Culmus pedalis, bipedalis, glaber, erectus.

Folia

Folia triuncialia, unam alteramue lineam lata, viridia, lenissime retro scabra.

In summo culmo *Spiculae* duae, tres, (in spontaneo semper duae LINN.) vix semiunciam distantes, alternae, sessiles, commissa-
ra culmo obuersa; iuniores lineares compressiusculae, maturio-
res ellipticae compressae, culmo appressae, flosculos octo, de-
cem continentes.

Glumae primum imbricatae, in maturiore distinctae remotae, gla-
brae. *Calycinae* acutae. *Corollinae*: *Exterior* lanceolata, de-
sinens in Aristam glumae longitudine, interdum longiorem, ca-
pillarem, rectam. *Interior* linearis, obtusa, ciliata.

LOCUS NATALIS.

In Europa australi, Oriente. LINN. Quem hic descripsi,
natus in horto meo ante aliquot annos, e feminibus ex Horto
Academico Gryphico a Celeb. KÖLPINIO beneuole mecum
communicatis.

SYNONYMA.

BROMUS *distachyos* spicis duabus erectis alternis. LINN. *Spec.*
Plant. II. 115. n. 17. *Syst. Nat.* XII. T. II. 98.*
Gramen spica brizae minus. C. BAUH. *Pin.* 9. II. *Prodr.* 19.
LIX. *Theatr.* 133. I. BAUH. *Hist.* T. II. 477. secundum LINN.

ANIMADVERSIO.

Inter meas plantas ramosa non fuit. BAUHINIANA pal-
ma minor, foliis mollibus. Iconem dedi integrae spicae. Spi-
cula inferior non e vagina summi folii vt in *gracili*; nec adeo
super illam remota ac in *pinnato*. Nomen triuiale LINNEANUM
retinui, cum spontaneus semper, satius saepe duas tantum spi-
culas gerat, qua nota a reliquis differt. *Nanus* enim generis
subdiuisione (scil. apicibus distinctis) distinguitur, tum spicu-
lis subpedunculatis &c.

Haec de dictarum plantarum differentiis specificis, caete-
risque notis. Fatendum quidem mihi est differentias specifi-
cas, quas proposui, magis, quam optauì, prolixas euasisse, sed
ratio haec est. Tales dare annisui sum, quibus quaeque spe-
cies a reliquis congeneribus sat distingueretur. Cum vero quos
hic recensui Bromos, ii notorum dimidium numerum vix su-
perent, dare non potui notas quibus ab iis, quos non vidi, et-
iam

iam sat distinguerentur, cum ex breuibus eorum definitionibus, apud Auctores reperiundis, omnes singulasque eorum proprietates intelligere non liceat. Dedi itaque in quibus earum notarum diuerſitas exprimeretur, quae ad illos distinguendos prae reliquis idoneae mihi viſae ſunt, quo infloſcentiam, ſpicularum figuram, ſtructuram, apicum & ariſtarum rationem refero. Hinc, quas breuiores dare potuiſſem, prolixiores euasere, dum plures partes deſcripſi, quam ad eos a ſe inuicem diſcernendos ſumme neceſſariae erant; eum quidem in finem, vt, ſi reliquae ſpecies cum his compararentur ab autoptis, reſcindi poſſint, quae ſuperflua videbuntur. Licet per me illas breues deſcriptiones vocare, ſi nimis longae & ſynopticae videntur, quae nomina ſpecifica dicantur (†). Vt tamen plantarum, quas hic deſcriptas tradidi, differentiae a ſe inuicem eo luculentius pateſcant, breui Synopſi ſubiicienda illas exponi non diſplicebit. Varia haec eſſe poteſt, prout ad has vel illas partes prae reliquis reſpiciatur. Sit nobis ſequens

INFLORESCENTIA

*) Simplex. Culmus indiuiſus, Spiculis alternis.

I. Selliſis. Spicata.

1. Parca. B. *diſtachyos*

2. Copioſa

α. approximata. B. *pinnatus*.

β. remota. B. *gracilis*.

II. Subpedunculata. B. *nanus*.

**) Compoſita. Panicula

I. Erecta. B. *mollis*.

II. Patente ſ. diſfuſa; Ramis ad angulum

1. acutum. B. *multiflorus*.

2. rectum. B. *patentiſſimus*. (& B. *inermis* LEYS., pedunculo-
rum numero diſtinguendi)

III. Nutante.

1. arcſa.

α. Pedunc. 6-8nis. B. *vitioſus*.

β. Pedunc. 4-6nis. B. *aruenſis*.

2. rara.

α. Pedunc. 3-4nis. B. *grandiflorus*.

β. Pedunc. binis. B. *giganteus*.

Vel

(†) conf. LINN. *Philoph. Botan.* p. 227 ad 229.

Vel si secundum spiculas earumque partes diuersas dispescere placet

SPICULIS

*) Imbricatis.

I. Teretiusculis.

1. muticis. B. *patentissimus*. (& B. *inermis* LEYS.? Rosculorum numero & spicularum figura distinguendi)
2. aristatis. Aristis
 - a. subulatis (inconstantibus breuior. dorsilibus) B. *aruenfis*.
 - b. capillaribus (longioribus terminalibus) B. *gracilis*.

II. Compressis. Aristis

1. aequalibus. B. *multiflorus*.
2. breuioribus
 - a. dorsilibus. B. *nanus*.
 - β. terminalibus. B. *pinnatus*.

**) Distinctis. Compressae sunt. Aristis

I. subulatis.

1. breuioribus (dorsilibus) B. *vitiosus*.
2. subaequal. (terminal.) B. *distachyor*.
3. longior. (apic. minutis) B. *grandiflorus*.

II. capillaribus. (longior.) B. *giganteus*.

Supereffe adhuc multas differentias in hac Synopsi, vbi reliquae Bromorum species inferi poterunt, consideranti patebit; quin initio animus fuerit e solarum Spicularum Glumarum & Aristarum, Figura, Situ & Proportione differentias essentiales desumere, & potuisssem omnino si, quae harum partium in reliquis sit ratio, notum mihi fuisset; nunc vero cum a reliquis non visis sat distinguere nequirem & praeterea lectores de habitu nostrarum plantarum nimis incerti mansissent, malui in eo peccare, vt plures, quam necessario opus erat, darem differentiae notas.

Haec quae de Bromis tradidi sufficiant praesenti scopo nostro, dum plura quo minus apponam propositae breuitatis limites vetant.

OBSERVATIO II.

PANICUM *verticillatum* LINN. est Gramen geniculatum TABERN. Ed. 1588. p. 636. I. BAUH. *Hist.* T. II. p. 469. confirmante MALL. *Hist. Stirp. Heluet.* 1543, non vero *Panicum* syl-

vestre dictum Et Dens Canis primus I. BAUH. l. c. 443, vti SCHEUCHZERO in *Agrost.* p. 47. placet; hoc enim pertinet ad *Gramen panicum* f. *Panicum sylvestre*, spica diuisa C. BAUH.

OBSERVATIO III.

De PANICO *glauco & viridi* LINN. quaedam monenda duco. Reperi fine aestatis praeteritae in agris, nominatim *Sundiae* ad versuras agrorum prope litus inter *Alte Fehr & Grahl* duplicis formae PANICUM satis copiosum.

Vtrique *Culmi* plures ex eadem radice, ter, quater geniculati, inferiori parte decumbentes diuergentes, dein erecti, spithamales, pedales, glabri, indiuisi. E quouis geniculo Vagina foliacea glabra, non in linguam, solito graminum more, sed in pilos debiles terminata; desinens in *Folium* circiter triunciale, tres lineas & ultra latum, viride quidem at retrosum asperum, praeprimis neruo & oris, versus basin pilis longiusculis oblitum. Apice Culmus terminatur *Spica* quae junior ex summi folii vagina, adultior super eandem remota est, vncialis biuncialis, tres lineas setis non computatis crassa, compacta ex *pedunculis brevissimis* tertiam fere lineae partem longis, sparsis; quorum vnique infidet *flosculus*, ad cuius basin lateris exterioris elongatur in *inuolucellum* constans filis flosculum longitudine superantibus, saepe duplo fere longioribus, aequalis tamen inter se longitudinis, collectis in duos fasciculos, paullulum secundum flosculi margines diuergentes. Vt itaque inuolucella non biflora sed vniflora sint dicenda.

Haec vtrique communia. Differunt autem sequentibus. Alteri, quod *lutescens* nominauerim, inuolucelli singuli quilibet fasciculus quatuor continet fila, eaque lutea, rufescentia; semina, praesertim latere exteriori, seu potius gluma corollina exterior semini adnascens, sulcis transuersalibus flexuosis exarata, hinc undulato-rugosa, luteola itidem. Alteri vero quod eatenus *viridescens* audiat, glumae virides longitudinalibus sulcis nervosa; semina nitida pallide flauescencia, paucis nervis elevatis notata; inuolucellorum vero fasciculi singuli tria tantum habent fila, quoad hactenus obseruare licuit, eaque viridia. Filorum diuersam rigiditatem, vt huius pilosa, illius setosa dicantur, determinare non audeo, vt & flosculos, in spica recens prodeunte, in series dispositos in vtroque obseruasse puto, quamuis forsan distincte magis in *lutescente*. lam

Tab.II.Fig.1.

Tab.II.Fig.2.

Iam si has plantas cum dictis Panicis LINNEANIS compararem, *lutescenti* omnino competunt notae P. *glaucae* nisi locus natalis contradiceret, qui solus tamen distinguendo illi non sufficit; & conueniunt quoque cum isto specimina *glaucae* quae in Horto Academico *Goettingensi* vidi, & ex beneuolentia Illustr. SCHREBERI accepti. *Virescens* vero cum P. *viridis* L. conuenit.

Sed circa Synonymorum distributionem mutatione opus est. PANICUM spica vnica, flosculis sessilibus solitariis, setis numerosis. HALL. *Hist. Stirp. Helu.* 1542 omnino cum *lutescente* isto conuenit, docente tota descriptione & habitu flauo aristato quo facile agnoscatur; Sed citat Perill. VIR P. *viride* LINN. de quo iam diximus & *Gramen paniceum f. panicum sylvestre spica simplici*. C. BAUH. *Pin.* 8. *Theatr.* 138. SCHEUCHZ. *Agrost.* 46. quod *Gramen paniceum*. TABERN. Ed. 1588. p. 663. (†) SCHEUCHZERUS vero de *lutescente* potissimum loqui videtur, quod & BAUHINIANUM ob spicas subluteas refero. Vt adeo *lutescens* illud cum dictis HALLER. SCHEUCHZ. BAUHIN. ad *glaucum* LINN. amandetur; *viridis* L., si vere distinctum est, synonymon non reperio, dum veteres non distinxerunt. Num autem haec duo vere diuersa sint specie dubia forsan res, cum toto habitu tantopere conueniant et coniunctim reperiuntur.

Viride inter & verticillatum LINN. quoque quaedam esse videtur affinitas; quod enim *Goettingae* spontaneum legi in muro pagum *Wehndensem*, qua septentrionem spectat, cingente, id quidem seminibus inuolucellisque conuenit, ast glumarum fetarumque colore maximam partem atro-purpureo ad *verticillatum* accedit, quin adeo in quibusdam speciminibus inferiores flosculi remotiores & in racemulos collecti visi fuerint. An quoque notatum dignum est me huius culmos e radice sua vnicos tantum vidisse? si alioquin discrimen facit quod a soli natura pendere probabile est (††).

Si itaque euictum erit P. *glaucae* & *viridis* L. inuolucella semper vniflora esse, setis fasciculato-pilosis a *verticillato*, breuioribus ab *alopecuroides*, culmīs indiuisis a *polystachio* (††) erunt distin-

C 3

stin-

(†) Icones TABERN. & C. BAUH. citatae bonae pro viroque; sed setas non exhibent; habet I. BAUHINIANA *Hist. T. II.* p. 443.

(††) A reliquis enim differunt spica simplici.

(†††) conf. LINN. *Phil. Botan.* p. 216. §. 174.

stinguenda quae a se inuicem, si vere distinctae species sunt, fulcorum in seminibus directione (+) & forsan fetarum numero, vtrinque glauco quaternario viridi ternario, discernenda.

OBSERVATIO IV.

PANICI *italici* spica composita, spiculis glomeratis fetis immixtis, pedunc. hirsutis. LINN. *Spec. Plant. Ed. II. p. 83. n. 6. Syst. Nat. XII. T. II. p. 87.* duae sunt varietates, eodem iure distinguendae quo *P. Crus galli* in varietates dispescitur, etiam a veteribus distinctae, videlicet.

α , fetis breuioribus, flosculos longitudine non aequantibus.

Panicum spica composita, aristis flosculo breuioribus. LINN. *Hort. Vpf. p. 19. n. 1.* excluso synonymo BAUHINI.

Panicum Germanicum, siue panicula minore. C. BAUH. *Pin. 27. Theatr. 518 ic. bon.*

Panicum vulgare I. BAUH. *Hist. T. II. p. 440.* sed in icone fetae iusto longiores.

Panicum TABERN. *Ed. 1588. p. 814 ic. eadem cum C. BAUH.*

Icon. WEINMANN *Phyt. Tab. 786. lit. b.* sed spica lutea.

β , fetis flosculos longitudine aliquoties superantibus.

Panicum Italicum siue panicula maiori. C. BAUH. *Pin. 27. Theatr. 519. ic. bona spicae.*

Panicum puniceum. I. BAUH. *Hist. T. II. p. 440. ic. bona.* Sed nostrum viride, non rubrum.

Panicum indicum TABERN. *p. 814. ic. eadem cum C. BAUH.*

Caeteroquin omnino conueniunt inter se vt specie seiungi nequeant. *Spiculae* inferiores distinctae. Meorum specimen spicae minores sunt, (quas BAUHINI adeo pedales tradunt,) in α triuncialis semivnciam crassa, in β quinque uncialis fere vnciam crassa, & β omnibus partibus maius. Ambo hortensia sunt quae possideo.

OBSERVATIO V.

PANICUM *Crus Galli* LINN. examinanti mihi saepe rachin trigonam & spicas secundas praebuit.

OBSER.

(+) Nisi quamdiu gluma corollina infidet undulato-rugosa esse, hac vero, quamuis contra graminum

morem, liberata nitida nervosa fieri, hinc coniungenda & *P. arvensis* nomine proponenda assumamus.

OBSERVATIO · VI.

SCABIOSAS in *Flora Pomer. Rug.* indicaui duas, alteram *columbariae* alteram *ochroleucæ* LINN. nomine; hanc vero *ochrol.* non esse, sed etiam ad *columb.* pertinere, postea didici; cum tamen sat a se inuicem differant, vt vtraque sub *columbariae* nomine manere nequeat, saltem vt varietates distinguendae erunt, & speciei alia definitio danda.

Sit itaque

SCABIOSA *polymorpha.*

S. corollulis quinquefidis radiantibus, foliis radicalibus simplicibus, caulinis compositis, pedunculis elongatis.

α. Fol. radicalibus ovalibus crenatis, caulinis pinnatis: pinnis linearibus integerrimis aequalibus.

SCABIOSA *columbaria* corollulis quinquefidis radiantibus, foliis radicalibus ouatis crenatis, caulinis pinnatis setaceis. LINN. *Spec. Plant.* II. 143. n. 12. dum haec definitio optime conuenit.

SCABIOSA *columbaria. Fl. Pom.* 90.

Caulis bipedalis, simplicissimus. *Folia*: radicalia obouata s. ovalia superne latiora, desinentia in petiolum ad sex uncias longum; *caulina* opposita, petiolorum basibus lutescentibus in vaginam purpurascentem confluentia, simpliciter pinnata: pinnis remotis linearibus vix lineae dimidiam partem latis vt fere setaceae sint; costa latitudine pinnarum. *Pedunculi* e summo caule duo, elongati (pedales) versus florem pubescentes.

β. Fol. radicalibus obouatis crenatis, caulinis: infimis pinnatifidis, extima maiori crenata; superioribus bipinnatis, pinnulis lanceolatis.

SCABIOSA *Fl. Pom.* 91. Descriptio non nomen.

SCABIOSA foliis imis ouatis, superioribus pinnatis, pinnis femipinnatis acutis, ciliis flosculorum longitudine; HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 202. α. γ. Descri. omnino conuenit.

Scabiosa minor vulgaris. I. BAUH. *Hist.* T. II. p. 3.

SCABIOSA *columbaria* LINN. quam ob definitionem ad praecedentem amandaui, ad hanc plantam citatur a plerisque Auctoribus.

Descriptionem dedi in *Flora Pom.* I. cit. addam *Caulem* simplicissimum, vni-
florum, biflorum, pedalem, sesquipedalem, raro bipedalem.

pedalem. *Folia* radicalia breviora, obtusa magis, petiolo breviori, in maioribus vix vnciam vnā alteramue longo.

? γ. caule ramoso, foliis inferioribus bipinnatis, superioribus simpliciter pinnatis, floribus caeruleis.

Scabiosa LINN. *It. Gotl.* p. 217. *Verf. Germ.* p. 234.

Icon OEDERI 314.

Huc refero Scabiosam minorem 5 TABERN. *Hist.* 549. reliquas enim eius minores conciliare nequeo.

Si SCAB. *ochrol.* LINN. etiam folia ima indiuisa, vti Perill. ab HALLER monet, sit varietas.

δ. Caule ramoso, foliis inferioribus bipinnatifidis, superioribus simpliciter pinnatis, floribus ochro-leucis.

SCABIOSA *ochroleuca* coroll. quinquefidis radiantibus, foliis linearibus pinnatis; radicalibus bipinnatis, petiolis persfoliatis. LINN. *Spec. Plant.* II. 246. n. 23.*

Scabiosa multifido folio, albo flore, vel potius ochroleuco. J. BAUH. *Hist.* T. III. p. 8. cum ic.

Scabiosa maior alba. TABERN. *Hist.* 550.

Varietates γ. δ, a me nondum lectas, ex Auctoribus citatis adduco; num coniungendae?

OBSERVATIO VII.

GALIIS HALL. *Hist. Stirp. Helu.* 717 & 718. ambobus competit definitio GALII *saxatilis* LINN; vnde etiam dubius haesitat, cuinam apponenda; eum tamen re vera differant, vt ex speciminibus a Celeb. D. WILLICHIO beneuole mecum communicatis video, distinguenda cenfeo.

Liceat sequenti modo.

1. GALIUM *helueticum*.

G. foliis senis obouatis obtusis, caule procumbente; ramis confertis breuibus, pedunculis vnifloris.

GALIUM *saxatile* foliis senis obouatis obtusis, caule ramosissimo procumbente. LINN. *Spec. Plant.* II. 154. n. 9.

GALIUM foliis senis ellipticis, petiolis brevissimis vnifloris, HALL. *Hist. Stirp. Helu.* 718.*

Galiū saxatile supinum, molliore folio. JUSSIEU in ACT. PARIS. 1714. t. 15.

Folia

Folia vere obouata, obtusissima. *Rami* breues vix vncia longiores, verticillis foliorum approximatis fere tecti.

2. **GALIUM** *harcynicum*.

G. foliis subsenis obouatis acutis, caule procumbente: ramis confertis elongatis, pedunculis multifloris.

GALIUM caule decumbente ramosissimo, foliis quinis, subrotundis, lanceolatis, aristatis, petiolis ramosis. HALL.

Hist. Stirp. Helv. 717. *

Caulis vt in priori decumbens, instructus verticillis foliorum numerosis approximatis, e quorum singulorum alis exsurgunt *Rami*, verticillis foliorum etiam vt in priori tribus, quatuor, pluribusque, sed remotis vt rami ad tres vncias, & longiores euadant, & habitus plantae diffusus, qui priori fere imbricatus. Distantiae mensuram det longitudo foliorum, qua in priori minor, in hoc maior est verticillorum distantia. *Folia* sena, etiam quina, raro quaterna, inferiora vere obouata, sed acuta, neruo in breuem mucronem producto, summa ramea interdum lanceolata.

OBSERVATIO VIII.

In **LONICERA** *tatarica* LINN. in Horto Academ. *Goettingensi* florente, vidi numerum quinarium vnico priuari, vt scil. quotquot examinauerim flores, iis calycis & corollae laciniae atque stamina quatuor tantum essent. An in terminalibus foliis quinaris numerus adest?

OBSERVATIO IX.

Quam separatim proponit REYGERUS Campanulam foliis caulinis alternis ouato lanceolatis serratis, floribus solitariis. *Flor. Gedan.* T. II. pag. 56. n. 9*, eam & in Pomeraniae nemorosis saepe reperi. Conuenit vero foliis radicalibus petiolatis cordatis, caulinis ouato-lanceolatis, inferioribus petiolatis basi petiolorum lateacente, summis sessilibus, omnibus serratis hispidis, Calycibus hispidis, & Corollis inter infundibuliformem & campanulatam mediis, ita cum *C. Trachelio* L. vt folis pedunculis vnifloris differat, quos in illa tribus, quatuor, adeo quinque floribus onustos vidi, quae vero differentia hic sufficere non videtur vt specie distinguatur.

OBSERVATIO X.

In SIO *nodifloro* umbellae alares sessiles vidit Perill. a LINNÉ, quae saepe pedunculatae notantur in HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 778. & in Icone OEDERI 247. delineatae exhibentur; & ipse vidi in speciminibus tum quae *Goettingae*, cum quae in *Pomerania*, locis aquosis, scaturiginosis legi, elongatis pedunculis alaribus insidentes umbellae, ut adeo sessilibus distingui nequeat haec species cum inconstans nota sit. Affatim tamen discernetur foliolis pinnatifido-incisis a *latifolio* cui indiuisa acute serrata sunt; iisque aequaliter distributis & inuolucris foliolis integris ab *angustifolio* cui secundum par magis remotum, (†) & inuolucrum pinnatifidum, de quo tamen Celeb. D. WILlichii *Illustr. Botan.* n. XXXIX videndae. Icon OEDERIANA omnino convenit cum nostra planta. Angelica vel Sium aquaticum, des Berles. WEINMANN Tab. 137. etiam laudabilis icon; sessilem umbellam exhibet.

OBSERVATIO XI.

LINUM *catharticum* L. interdum variat floribus tetrandris tetragynis, mihi L. *Radiola* habitum antequam hoc legerim. Sat tamen differt a *Radiola* habitu maiore, rarius ramoso, foliis longioribus; quae illi ovata & rami crebriores breviores, & tota planta longe minor.

OBSERVATIO XII.

Quod haecenus unicum sui generis novimus CARUM *Carui*, illi in *Syst. Nat.* XII. T. II. p. 733. CARUM *Bunium* umbellis septemfidis, foliis radicalibus bipinnatis linearibus, caulinis subsetaceis, addit Perill. a LINNÉ, quod *Bunium Dalechampii* I. BAUH. *Hist.* T. II. P. II. p. 29. cum ic. Ergo CARUM *Carui* umbellis multifidis, foliis tripinnatis: pinnulis integris & laciniatis, distinguendum.

OBSERVATIO XIII.

APIUM *graeuolens* LINN. inuolucris tam uniuersalibus quam partialibus gaudere Ill. CRANZIUS monet, ideoque LINEANAM eius collocationem summopere reprehendit. (††)

Sed

(†) conf. LINN. *Syst. Nat.* XII. T. II. p. 211.

(††) *Class. Umbellif.* p. 103. &

in *Praefatione* acerrimis aliorum Botanico-
rum reprehensionibus plena,
p. 13.

Sed fateri cogor me in illis speciminibus, quae in Pomerania reperi spontanea, vera inuolucra nunquam obseruasse, nisi vagum interdum occurrerit foliolum, quale & REYGERUS (*Ged. dan.* T. II. p. 67) vidit. Recte itaque omnino ita locauit Perill. a LINNÉ, sique Austriacae plantae inuolucris instructa sint, forsitan solo diuerso quaedam tribuenda & in hoc casu vt in pluribus aliis, vbi naturam variare obseruamus, a potiori fiat denominatio; quin ipse Ill. VIR in sui APII subdiuisione prima inuolucris vtrinque plerumque nullis, *ad luxurians hinc inde foliolum non attenditur*, ait. Vt adeo quod Apium Austriacum inter LINNEANAS *involucris destitutas non quaerendum, nec plantam ipsam unquam cognoscendam* esse autumat, id apud nos spontaneum nunquam inter CRANZIANA Apia, inuolucris vtrisque, iisque adeo pinnatifidis, instructa, quaesiturus essem. Sed videat Ill. VIR, annon vera folia, qui in orbem posita sub Apii huius umbellis sita reperiuntur, pro inuolucris habeat. Saltem quae in TABERN. *Hist.* T. I. p. 339. & I. BAUH. *Hist.* T. III. p. 100. (quos inter alios Veterum nominat, qui, *etsi in pluribus stirpibus inuolucra omiserint, huic tamen vnanimi consensu, quod nimis euentia essent, appinxerint*) video foli umbellae vniuersali subiecta, ego quidem vt inuolucra agnoscere nequeo, cum omnino sint vera folia (+), a quibus inuolucra distinguere debemus, alioquin, si in omnibus ad Botanicam pertinentibus ita vagi essemus, omnia confundendo integram scientiam euerfuri. Quo ipso simul quaestio Ill. VIRI in *Praefat.* cit. p. 19. sat acriter propolita, cur APIUM *grauaeolens* cum A. *Petroselino*, quod aut omni inuolucro carere, aut simplici & monophyllo duntaxat gaudere, ipse fatetur, *sub eodem genere gemant*, absoluitur. Nec scio cur adeo, ob inuolucrorum in quibusdam plantis obseruatam inconstantiam, LINNEANAM Umbellatas dispescendi methodum flocci pendeat, qui ipse in Tordylii, Selini, Laserpitii, Seseleos, Cicutae, Apii & Caucalidis, generibus suis dubios & inconstantes notas admittit, inque generum suorum subdiuisionibus saepissime, & adeo in Lagoceciae, Araliae, Phyllidis generico caractere,

D 2

inuolu-

(+) Et ipse Perill. ab Haller quem tamen inuolucra, potius moris recepti iam, quam certitudinis causa adieciſſe monet (*Praefat.* cit. p. 8.) in *Hist. Stirp. Helv.* folia plantae foliis similia, non inuolucra, vocat.

Apparet idem ex WEINMANN. Tab. 150. vbi in fig. a. umbellae omnino nuda, in fig. b. foliis s. bracteis, a reliquis foliis omnino non diuersis obuallatae, pinguntur.

inuolucris vititur. Quin ipsa semina, quae tanti aestimat, rem non absoluunt, vt ex eius characteribus genericis videre licet. Quamuis enim in generibus Umbellatarum ad seminum differentiam omnino respiciendum sit, fatendum quoque est, notas ex iis desumtas aequae suis premi difficultatibus, ac eae quas inuolucra aliaeque partes dant.

OBSERVATIO XIV.

Iam ante plures annos Rev. P. WILKE, tunc Horti Acad. Græphici Praefectus, beneuole donauit mihi specimen IUNCII, in Pomerania lecti, sub nomine *busonii*, quem inter LINNEANOS IUNCOS non reperi, sed nouum censeo. Sit mihi

Tab. II. Fig. 5. IUNCUS *capitatus*.

I. foliis setaceis, capitulis terminali alarique subfoliosis, petalis acutis integris pericarpio aequalibus.

Radix fibrillosa, parum ramosa. Ex illa *Folia* aliquot, lata fusca vagina, marginē membranaceo albo notata, culmam & sese inuicem vagina sua amplectentia, dein setacea erecta, viciam plus minus longa. *Culmus* basi dictis vaginis tectus, dein nudus, simplicissimus, vncialis triuncialis, iūdem setaceus; apici insidet *Capitulum* floribus tribus ad sex constans, iunius ouatum, adultius explicatum fastigiatum, vno alteroue foliolo immixtum. Hoc solum in minoribus vncialibus. Maioribus biuncialibus praeterea simile capitulum sessile vel breuiter pedunculatum, ex ala folii radicalibus similis, ast breuioris; praeter quod adhuc vnum alterumue foliolum capitulo immixtum est. Ad basin capituli *Glumae* duae scarioae. *Petala* lanceolata integra, nec membranacea.

Habitat in inundatis, vliginosis.

Iuncus foliatus minimus I. BAUH. *Hist. T. II. p. 523.* cum ic. omnino videtur noster esse, quamuis sola capitula terminalia habeat. Eundem in agris arenosis legit RUFF. *jen. 118.*

IUNCUS caule brachiato, foliis setaceis, floribus fasciculatis ad ramos sessilibus. HALL. *Hist. Stirp. Helu. 1320.* nisi noster sit, tamen valde affinis. Differt solo caule ramoso. Non vero est I. *bulbosus* LINN. qui ibi citatur.

Iuncoides calycibus paleaceis, glomeratis, folio varians. SCHEUCHZ. *Agrost. 330. Tab. XVII. Fig. 10.* secundum HALL.

I. c.

l. c.; sed quoque nimis ramosus est. Quae de flosculis loquitur, conueniunt. Icon bona, si de tota planta valeret.

? Gramen iuncum, capsulis triangulis, minimum. DILL. Syn. III. p. 934. ex HALLERO.

LINNEANIS Iuncis inferendus post *bufonium*. Caulem simplicissimum in nomine specifico studio omisi; cum, si HALLE-RIANUS idem sit, characteri inferuire nequeat. Sat tamen differt a *bufonio* floribus in capitula collectis, qui illi solitarii, & petalis integris pericarpio aequalibus, quae illi margine scariosa, ut solus medius nervus herbaceus sit, pericarpium longitudine omnino superantia. A *bulbofo* discernitur foliis, & floribus in capitula sessilibus, qui illi in corymbum dispositi. A *triglumi* iam foliis setaceis distinguitur.

Uti itaque accedente noua specie etiam congenerum affinium differentiae augendae (+), sic quoque nunc dicendi erunt.

IUNCUS *bufonius* L. culmo dichotomo, floribus solitariis sessilibus, petalis mucronatis margine scariolis pericarpio longioribus.

IUNCUS caule brachiato, foliis setaceis, floribus solitariis ad ramos sessilibus. HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 1319.

Folia angulata non semper vidi, saepius complicata s. potius carinata; quare omisi in characterē. *Culmus* basi foliosus, dein nudus, dichotomus, ad diuisuras foliosus. *Flores* ex dichotomia caulis & secundum longitudinem ramorum; omnes sessiles solitarii. *Petala* lineari-lanceolata, apice in mucronem educto.

IUNCUS *bulbosus* L. culmo indiuiso, floribus corymbosis, foliis linearibus canaliculatis.

IUNCUS foliis carinatis, panicula sparsa, fructu globoso.

HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 1318. huc pertinet, non 1320.

Iuncus paruus cum pericarpis rotundis. I. BAUH. *Hist. T.* II. 522. ic. bona.

Culmus infra aliquot foliorum vaginis tectus, dein nudus, apice ferens duo folia inferioribus similia, altero breuiore; E horum (unu prodit *Corymbus* ++) nudus, dictis foliis floralibus breuior, bifariam ramosus s. dichotomus; flosculis in pedunculis terminalibus, & in alis sessilibus.

D 3

(†) LINN. *Philos. Botan.* p. 229.
§. 254.

(††) Duos separatos adesse corym-

bos. Celeb. WILLICH. *Illustr. Botan.* n. XVI.

sessilibus solitariis. *Folia* inferiora fere culmum altitudine aequant; supra canali longitudinali excavata, infra convexa, quibus a *nodoso* & *articulato* distinguitur. Caespitosus est, culmis pluribus, basi fere bulbosis, e communi radice repente, confertis. *Capsulae* obtusae & globosae, quibus a plerisque Auctoribus distinguitur, sed aegre cum *bufonio* etiam obtusae sint.

OBSERVATIO XV.

T. III. Fig. 4.

Quam Perill. a LINNÉ distinguit RESEDAM odoratam, ea etiam in HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 1057. calyce & floris fabrica a R. *Phyteumate* differre traditur. Ast dubium movit Cels. D. WILICH in *Obs. de Plantis quibusdam* n. XXXII. R. *Phyteuma* a Perill. ab HALLER l.c. describitur. Quae ego in odorata observavi, qualem ex seminibus Nordhusia acceptis enascentem per aliquot annos observavi, sequentia sunt.

Radix flexuosa, glabra, fibrosa, tenuis, ramosa; si in hypocausto asservetur perennis.

Caulis erectus, pedalis, striatus, foliorum petiolis decurrentibus subangulosus, setis vagis adpersus; *Rami* pauci alterni, cauli similes.

Folia caulina: Inferiora obovali-lanceolata, obtusa, (fere cuneiformia apice rotundato) integra, basi in pagina lupina setis vagis adpersa, subundulata; Superiora saepius trifida (laciniis acutis (†), intermedia latiore) undulata, basi setis vagis adpersa. *Ramea* indivisa acuta undulata.

Flores in racemo terminali, *Pedunculis* patentibus saepe horizontalibus, Violam olentes, fragrante odore. Ad singuli pedunculi basin *Bractea* minuta, pedunculo dimidio brevior, linearis.

CALYX *Perianth.* monophyllum sexpartitum: lacinae lineares, petalis breviores, in explicato flore reflexae.

COR. *Petala* quinque (††); Basis lata, praefertim superioribus, viridis margine lutescente, breviter villosa, nectario similis structura; apici adnata phalanx filorum alborum clauatorum apice flavescentium, in summis plurimorum (Fig. cit. c) lateralibus pauciorum, inferiori trium. Situs vt supra duo super nectarium, huic applicata; duo lateralia sint; infimum genitalibus subiectum, minimum.

NECTAR. *Glandula* plana, erecta, semicircularis, e receptaculo sita

(†) in R. *Phyteum*: trifidorum foliorum lacinae, praefertim intermedia, obtusae.

(††) Plura ego quidem non reperi; sex numeravit ZINN. *Goett.* p. 123.

pra flamina infra petala summa producta, superne basi petalorum dictorum dilatata tecta, inferne libera villosa.

Genitalia declinata.

STAM. *Filamenta* sedecim ad viginti, albida, cingentia Pistillum, ut tamen supra illud tantum unica serie adsint, capillaria, petalis breviora. *Antherae* erectae, rufae.

PIST. *Germen* gibbum, trigonum, desinens in *Stylis* tres, interdum quatuor, longiusculos, staminibus tamen breviores. *Stigmata* simplicia.

OBSERVATIO XVI.

EUPHORBIAE *exigua* LINN., quam *Goettingae* haud infrequentem legi, umbella ut plurimum quidem trifida; saepe tamen etiam quadridam & quinquefidam vidi. *Involucella* lanceolata, basi cordata.

OBSERVATIO XVII.

EUPHORBIA *Cyparissias* LINN., quam *Goettingae*, ad viam qua itur Witzenhusam, prope arcem *Arunstein* copiosam reperi, examinanti mihi itidem *Petala* bicornia exhibuit. *Capsulae* verrucosae erant. *Umbellulae* bifidae, saepe etiam trifidae. *Involucra* ovata saepe lanceolata; *Involucella* orbiculato-cordata.

OBSERVATIO XVIII.

Notatu dignum forsitan erit SPIRAEAM *salicifoliam* LINN. etiam in Germania spontaneam occurrere. Reperi vero eam *Casseliis* in sylva ad radicem montis, magnifico opere aquario superbientis, ad ascensum antequam ad cataractas artificiales pervenitur, frequentissimam.

OBSERVATIO XIX.

Brassica campestris perfoliata flore albo C. BAUH. *Pin.* 112. & *B. campystris* LINN., quae a plerisque Botanicis coniunguntur, non sunt eadem planta. Haec borealium segetum vulgaris planta, luteo flore, non videtur in australibus nasci, saltem raro, cum BAUHNOS fugiat industrios caeteroquin varietatum collectores. Mihi omnino diuersae videntur, quamvis uti inter se, ita cum *aruenfi* & *alpina*, quales illas in ultima *Syst. Nat.* Editione addidit Perill. a LINNÉ, multa communia habeant. De his,

his, cum speciminibus earum destituar, dicere non possum nisi ex Auctorum descriptionibus & iconibus. De illis, cum vtramque spontaneam legerim, puto operae pretium esse, vt, quibus conueniant & quibus differant notis, breuiter exponam. Sint mihi

1. *BRASSICA campestris*

B. foliis oblongis cordato-sagittatis amplexicaulibus, filiquis caule breuioribus patentibus.

B. *campestris* radice cauleque tenui, fol. caulinis vniformibus cordatis sessilibus. LINN. *Spec. Plant.* II. 931. n. 2. *Fl. Suec.* II. 608. *Syst. Nat.* XII. T. II. p. 444. ob synonymia.

Brassica campestris, perfoliata, flore luteo. LINN. *Fl. Lapp.* 265.

Habitat in Europa boreali: Germania septentrionali, Suecia. In Pomerania frequens in agris inter segetes, minus tamen, quam sinapia quae copiosum segetum aestiuarum vitium sunt.

2. *BRASSICA Turrita.*

B. foliis oblongis cordato-sagittatis amplexicaulibus, filiquis tetragonis caulem superantibus strictissimis.

ERUCA foliis ouatis integerrimis amplexicaulibus. HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 457. cum *Goettingae* vbique crescere dicat, & filiquas exquisitae tetragonias praelongas tribuat. Non vero Synonymia LINN. & LOESEL.

Brassica syluestris Turritis. WEINMANN. Tab. 267. lit. a. optim.

Perfoliata filiquosa. I. BAUH. *Hist.* T. II. p. 835. ob flores exalbidos, filiquas perquam longas, angulosas &c. omnino nostra est, Icon superior bona, nisi folia acuta essent.

Perfoliata napifolia. TABERN. *Hist.* T. II. p. 433. ic. bon.

Brassica campestris perfoliata, flore albo. C. BAUH. *Pin.* 112. RUPP. *jen.* 59.

Habitat in Germania australi inter segetes. *Goettingae* copiosissimam reperi; vbi luteam videre non memini; quod tamen ex ZINN. *Goett.* p. 333. apparere videtur ob synonymon additum. In Excell. MURRAY *Prodr. Goett.* pag. 64. folius B. *campestris* LINN. nomen video, & optimum Praeceptorem nostram plantam ita vocasse, ex excursionibus publicis recordor, vt a flaua distinguere non videatur.

BRAS-

BRASSICA *campestris* folio oblongo, flore albo. **WILCKE** Hort. Gryph. p. 59. nostra planta est, vti ex specimine, tunc temporis ex Horto Acad. Gryphico accepto, scio.

Non est **BRASSICA** *orientalis* LINN., vti ob synonymon c. BAUH. crederes, cum nostrae folia radicalia glabra sint.

Nec est **B. arvensis** LINN. *Syst. Nat.* XII. T. II. p. 444. *Mant.* 95. n. 11. cum I. BAUH. *Hist.* T. II. p. 836. flores magnitudine Leucoli vel Hesperidis & purpureos dicat; & Icon WEINMANN. Tab. 265. lit. b. folia cordato-lanceolata acuta, & si liquas caule breuiiores habeat.

Possset forsan ad **B. alpinam** LINN. *Syst. Nat.* I. c. n. 12. referri, si perennis esset, & folia radicalia longe petiolata, quae in nostra breuissimos petiolos habent. Et affinitas inter nostram & *campestre* L. proxime post hanc poni iubet.

Caeterum hae Brassicarum species omnino valde affines erunt inter se, difficulter determinandae; annon etiam ob filiquas angulatas a Brassicis remouendae; & Turritudibus iungendae?

Folia radicalia obouata, caulina sessilia, inferiora crenata, saepe panduriformia, superiora oblonga, omnia basi sagittata, lobis tamen acutis caulem amplectentibus. Haec utrique communia. Differt vero **B. Turrita** a *campestri*, Habitu toto maiore, magis ramoso, Foliis latioribus, summis, si ad incisuram bascos non attendas, vere oblongis; Florum petalis minoribus quam in *campestri*, erectiusculis, albidis, Siliquis longissimis, ad duas uncias, tetragonis, stylo ancipiti, stricissimis vt cauli appressae sint, infima supra summos flores eminente. *Campestri* contra Petala latiora, semper lutea, nisi rarissimo casu emarcidus flos colore priuetur, limbo patente; Siliquae teretiusculae, unciales tantum, remotiores, vere in racemum digestae, pedunculis primum patentibus, dein erectiusculae; *Folia* quoque, minora cum sint, minus caulem tegunt quam in **B. Turrita**.

OBSERVATIO XX.

In **PSORALEA** *pinnata* LINN. obseruavi ternos flores pedicellatos e gluma bialui prodire, singulos calyculatos; vt sub vero calyce, tuberculoso-hirsuto, paruus calyculus tridentatus addit, dentibus acuminatis. An par ratio aliarum huius generis specierum? Video, ni fallor, etiam in **Pf. bituminosae**

E

siccio

siccò specimine calyculum tridentatum, fissum tamen vt bracteam mentiatur.

OBSERVATIO XXI.

Distinguuntur a plerisque Botanicis TRIFOLIUM *agrarium* L. a *spadiceo*, & *procumbens* a *filiformi*, sed fateri cogor me nondum intelligere veras eorum differentias; dum hactenus traditae notae eae sunt, vt vtrisque conciliare potuerim, & quamuis plura specimina, eaque diuersa, collegerim, tamen cum certitudine illa dispescere non audeam. Velim itaque inquiratur in eorum notas & differentiae luculentius exhibeantur. Pilositas enim calycis adeo manifesta non est, & admodum variat, vt inde priora duo distinguere non audeam, licet auctoritate Perillust. a LINNÉ & ab HALLER inducar. Similiter plura collegi specimina spontanea Trifolii quod ob calyces manifeste pedicellatos & folia striata, crenata, saepeque obcordata ad *filiforme* amandassem, nisi spicae plurimis floribus instructae, aliaeque notae illud cum *procumbente* manere iussissent.

OBSERVATIO XXII.

CAREX *arenaria* LINN. citatur in HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* ad 1362 & 1363. Sed vtraque non satis conuenit cum C. *arenaria*, quam satis frequentem in Pomerania legi (*Fl. Pom.* 589.) & LINNEANAM esse ex descriptione in EIUS *Fl. Suec.* II. 835. certus video. Quin etiam locus contradicit, nostrae semper ex aridus arenosus. Diuersae itaque ab hac sunt HALLERIANAE, sed ad quam LINNEANAM sint amandandae, omnino dubito. Est inter plantas meas Carex quam ante aliquot annos *Sundiae* loco vdo legi, quae cum notis Caricis HALL. l. c. 1362 prorsus conuenit, licet etiam multa ex 1363 illi competant, vt has duas species in vnica hac planta coniungi credas; haec autem ab *arenaria* L. toto coelo differt, potius ad *leporinam* L. accedit, nisi quod numerosiores spiculas ferat, earumque inferiores foliolo subiecto distinctas, saepe remotas; & altior planta sit, bipedalis facile altitudinis. Caricis HALL. l. c. 1363 notae ita competunt Iconi OEDERI 371. (C. *dimisae* HUDS.) vt eandem plantam esse putem; haec vero tum ab *arenaria* nostra quam ab altera illa, de quo modo dixi, summopere est diuersa.

OBSER-

OBSERVATIO XXIII.

Celeb. D. WILlich in *Obs. de Plantis quibusdam* n. VII. monet vt, quibus BUXUS *suffruticosus* florens addit, videant an sit diuersa species ab *arborescente*. Et nunquam florere HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 1610. Vidi tamen ante plures annos florentem in Horto *Zatelenfi*, vbi sepimenta ex eo constantia diu in tonsa manserant, vt duorum pedum altitudinem fere attingeret, neque tamen tunc differentiam obseruare memini, neque nunc in asseruato specimine video, quae diuersam reddant, vt itaque coniunctae manere debeant.

OBSERVATIO XXIV.

POLYPODII *Filicis feminae* L. varietates quatuor tradit Clar. D. WEISS in operosa illa *Plantarum Cryptogamicarum Goettingensium* enumeratione, suisque notis distinguit. Priores *crenatam* & *dentatam* omnino sub eadem specie coniungendas esse, cum illo consentio. De *spinosa* certe dicere nequeo, cum tantummodo incompletum sit, quod asseruauì, specimen, dubius tamen haesito. *Cristatam* vero p. 317 separandum duco ob stipites paleaceos, quibus etiam *P. F. mar* a *P. F. femina* discernitur, & frondes tripinnatas. Gaudet enim Paleis maximis, a semipedali planta ad tripedalem; & frondes adeo in minimis indiuiduis tripinnatae (infra si computum facias, nam sursum omnes cum decrescant Filices, etiam haec tantum bipinnata, imo in apice pinnata tantummodo euadit) pinnulis dentatis, dentibus acuminatis s. aristatis. Reperi illam haud infrequenter in Pomeraniae vdis umbrosis, ad fossas sylvarum v.g. Sund. *Im Stubbenbroock*. Rug. im *Holtz zu Gros Kubbekow, an der Seite nach dem Hofe zu copme*. De POLYP. *cristato* L. huc referendo dubito, quod mallem cum *spinosa* WEISS. l. c. 316. coniungere ob pinnulas coadunatas LINN. *Fl. Suec.* l. 848. An potius ad *P. rhaeticum* LINN. amandanda? Saltem Filix rhaetica tenuissime dentata I. BAUH. *Hist. T.* III. p. 740. quae ad hoc citatur, itidem tripinnata, non magis recedit quam Filix tenuissime secta ex monte Ballon. I. BAUH. l. c. 739. quae ad HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 1705 citatur, licet hanc magis conuenire putes, cum pediculos ferrugineo muco obfessos notet I. BAUHINUS. Icon WEINMANN. Tab. 510. lit. a (Filix pinnulis tenuissime dentatis ibi vocatur) videtur nostra esse, licet non prorsus conueniat.

OBSERVATIO XXV.

Planta quam in *Flor. Pomer.* 312. descripti certe est *CRA-TAEGUS torminalis* LINN., nec *Aria* aut *SORBUS hybrida* vti Celeb. KOELPINIO in *Supplem. Flor. Gryph.* 95 placet. Foliorum tomentum in hoc arborum genere variare notum est, dum aetate saepe deponitur, vt inde sufficiens differentia desumi nequeat. Sed & Perill. ab HALLER folia inferne hirsuta notat, cuius descriptio *Hist. Stirp. Helu.* 1088 caeteroquin optime nostrae plantae congrua est; & quae *Goettingae* legi specimina *C. torminalis* non minus in pagina inferiore leue tomentum habebant, quamuis in eo a nostra differant, quod foliorum infimis laciniis vtrinque vna addita sit, vt nouem numeres, quae in nostra septem tantummodo sunt, & inde folia magis ouata quam nostrae. *Mespilus Apii* foliis syluestris non spinosus WEINM. Tab. 727. lit. b. conuenit cum nostra Pomeranica, sed laciniis foliorum plures habet.

OBSERVATIO XXVI.

Quam a me sibi missam plantam olim ISOETEM *lucustrum* esse, licet dubitarem, certus affirmauit Celeb. KOELPIN, postea in *Supplem. Flor. Gryph.* 113. SUBULARIAM *aquatiam* LINN. vocauit. Sed neque haec est omnino. Miseram specimina, non manca vt Celeb. VIRO placet, sed qualia hic delineata exhibeo, e quibus, si quoque incompleta essent, tamen omnino videre est ad Tetradinamistas nullo iure referri posse. Neque vilo modo comparationem cum SUBUL. LINN. pati ex IC. OEDERI 35. fat apparet, cuius scapum ramosum multiflorum ego quidem in hac planta nunquam vidi. Ab ISOETE ob pedunculum radicalem summopere differre iam tum monui, qui fructificationes intra basin foliorum reperire non poteram, sed auctoritate Celeb. VIRI motus, eo nomine tradidi. Conuenit quodammodo cum *Subularia repente fol. conuexo-planis* DILLEN. *Hist. Musc.* Tab. 81. sed neque radices huic repentis & flores ex foliis, neque tetrapetalos flores obseruare potui; & Illustr. OEDERUS Icon. 170 ad PLANTAGINEM *uniifloram* reducit, (de caulinis corniculis dubius, quae polypos fuisse credit,) a qua itidem differt nostra planta. Neque aliam reperio apud Auctores plantam cum nostra conuenientem. Nouam igitur censeo, describendam licet adhuc imperfecte tantum possim. Locum
vbi

Tab. II. Fig. 7.

vbi constanter eam reperi iteratis vicibus per aliquot annos adii. Est ibi solum fabulosum ad riuium quo aqua e palude in lacum propinquum abit, quo hyeme inundatur; ibi sola gregatim nascebatur, vt vix Bryorum paucae plantulae adessent inter eam. Ante Maium nil vidi; hoc mense qualem Fig. cit. a. exhibet; dein excrefcebat vt ibid. b. c. d. videndum, & pedunculus marcescebat, qui tandem perierat & planta foliacea ad duorum pollicum altitudinem elata, nunquam vero flores ex foliis vel aliud fructificationis genus in illa postea obseruauit. Dicam quae Maio in planta, quatenus vidi, perfectissime florente, animaduertere licuit.

Planta graminea. *Radix* fibrillosa, simplex, non repens. In iuniori planta vnicum, duo *Folia* quartam vnciae partem ad dimidiam longa, in adultiore quatuor, plura, vncialia vel ultra; subulata, supra concaua, subtus conuexa, vaginantia. *Pedunculus*? (sulcus) radicalis extra folia, capillaris, circa tres lineas longus, apice saepe nutans, ferens *Antheram*? luteam (dein fuscam) subcylindricam, apice & longitudinaliter perforatam, basi (si oculo armato lustretur. Fig. cit. c.) quasi calyculo marginatam. Totius plantae structura reticulata ex nervis subtilibus parallelis quos transversus iungunt vt areae rectangulae maneant oculo armato videndae. Fig. cit. e. f.

An primo Vere operculo & calyptra testa fuit? Mirum sane foret vegetabile fructificatione Musci, foliis Plantae. Forsan aliis contigit perfectius florentem videre. Eatenus cum fructificatio adhuc lateat, *Anthera pedunculo radicali insidens, in planta graminea*, nouum genus inde vt formetur suadent.

OBSERVATIO XXVII.

LICHEN Ic. OEDER. 468. fig. I., qui, si coniecturae locus cum LICHENE archipelagio HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 2085 combinari posset, non videtur esse *L. geographicus* LINN. Saltem specimen mea, tum *Pomeranica* cum quae *Goslariae* in accliuitate schistosa, qua itur ad fodinas Rammelsbergenses, copiosissima lecta maculis omnino non sunt variegata, sed integra crusta Lichenis flauo-virescens, margine atro-cincta, lineis atris in areolas inaequales irregulares, saepius tamen quadrangulares diuisa, quarum quaelibet puncto nigro notata, quod latefcit vt saepe integram areolam occupet, vt haec separata scutellum nigrum margine flauo videatur. Icon DILL. *Hist. Musc.* Tab. 18. Fig. I.

conuenit; quae tamen ibi pictae sunt, latiores lineae, fluuio-
rum instar, eae in meis deficiunt.

Vetustus cinereus fit, manentibus punctis & maculis atris
dictis. conf. Clar. WEISS. *Cryptogam. Goett.* p. 39. Crederem
tunc esse LICHENEM crusta inseparabili farinosa cinerea vil-
losa, scutellis atris. HALL. *Stirp. Helu.* 2064.

OBSERVATIO XXVIII.

LICHEN subrubellus minimus, scutis in saxum immerfis
HALL. *Hist. Stirp. Helu.* 2077. non potest esse LICHEN *rugosus*
LINN. qui ibi citatur; quem frequenter in arborum corticibus,
sed nondum vnquam in saxis legi; ille optime exprimitur in
DILLEN. *Hist. Musc.* Tab. 18. Fig. 2, & videtur esse LICHEN
HALL. l.c. 2079 γ simplicibus lineis & punctis mistus. An quo-
que L. nigerrimus asper. ibid. 2083, cum eundem DILLENII ci-
tet? Sed non videtur ex notis ibi datis.

OBSERVATIO XXIX.

Qui hucusque in Alpibus folis lectus est LICHEN *saccatus*
LINN., eundem quoque *Osterodae* Harcyniae legi, in rupe
gypsea cauernam, *Klincker-Brunnen* dictam, tegente. Icon
OEDERI 532. Fig. 3. perbene illum exprimit, praesertim icon
sinistra. Celeb. WEISS. eius mentionem non facit.

OBSERVATIO XXX.

LICHEN (*deformis*) LINN. *Fl. Lapp.* 433. Tab. XI. Fig. 3.
bis citatur in HALL. *Hist. Stirp. Helu.* sub L. corniculo simplici
maximo laeui 1904 & L. pyxidato difformi, acetabulis corni-
geris 1938. Hi itaque coniungendi. Mea specimina omnino
conueniunt cum Icone LINNEANA citata. Sed dantur quoque
inter ea quae ramosa sunt vt ad HALL. 1938 referenda videan-
tur. Icon DILLEN. T. 15. Fig. 18. tamen & pro his mala manet.

OBSERVATIO XXXI.

Varietatum LICHENIS *rangiferini* LINN. differentias me
non prorsus intelligere ingenue fateor. Dilleniana nomina
mihi non sufficiunt, nec icones, dum magnitudo, adeoque &
figura arbusculi, admodum varia in hoc Lichene. Quae enim
possideo specimina, tum Suecica, cum quae Goettingae, in
Har-

Harcynia & in Pomerania, vbi admodum frequens est, legi, quamvis magnitudine summopere variant, in eo tamen conveniunt, quod tota albida farinosa sunt, apices tamen s. cornicula rufescentia. Suecicus maior caeteris, corniculis fere nigris. Erit certe L. fruticosus farinosus, furculis innumeris nutantibus. HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 1957. sed ob cornicula rufescentia ad *sylvaticum* LINN. amandandus. Cum tamen alius Lichen, quem olim in Pomerania ad arboris putridum truncum legi, tener quidem attamen *rangiferini* notis omnino gaudens, glaber sit & cinereo-rufescens, corniculis albidis, quem L. caule fruticoso, folioso, ramis subnutantibus minute multifidis fungiferis HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 1956 esse puto (ad quem Coralloidem DILLEN. Tab. 16. Fig. 30. citatam reperi, sed & eandem ad 1957. β); quaero num hic sit distincta species; an *sylvaticus* LINN., vt priores ad *Alpestrum* referantur. Tunc vero differentia harum varietatum ea foret vt altera sit albida mollis, corniculis rufescentibus s. nigris, altera glabra cinereo-fusca, corniculis albidis; & DILLENIANA nomina, de quibus, num vere diuersas plantas delignent, valde dubito, ambo ad priorem referantur.

OBSERVATIO XXXII.

TREMELLA *hemisphaerica* LINN. *Syst. Nat.* XII. T. II. p. Tab. II. Fig. 3. 714. *Spec. Plant.* II. p. 1626. n. 6. *It. W Goth.* 193. Verf. Germ. 223.* Copiosa reperitur in litorum Maris Balthici lapidibus quos undae alluunt. Sunt granula lapidibus copiose ast sine ordine insidentia, globosa, planiora tamen vbi lapidi insident, vt hemisphaerica dici possint; magnitudine diuersa, diametri a lineae dimidia ad integram & vnam cum dimidia, vix maiora; gelatinosa sed tenacia vt digitorum compressione aegre disrumpantur, facilius elabantur. Dissecta si oculo armato lustrentur, apparent intus constare substantia grumosa gelatinosa, vt fila non appareant, nec vera granula quae pro seminibus habeas. Transitus inde fit ad ULVAS, per *pruniformem*. Siccata a lapide sponte non secedit, hinc cum saxo asseruari potest, cum separata siccitate valde imminuatur & forma priuetur, vt dignosci nequeat; Reuiuiscit tamen, in aqua rursus emollita, communi cum TREMELLIS caractere.

OBSER-

OBSERVATIO XXXIII.

Tab. II. Fig. 4.

ULVA pruniformis LINN., cuius descriptionem dedit in *Fl. Suec.* II. 1159. Eadem est **CONFERVA** globosa gelatinosa HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 2110. Vberime exponit Illust. GLEDITSCH in *Lucubratiuncula de Fuco subglobofo, sessili & molli*; qui albidum vidit. Nondum tamen, quantum scio, icon eius exstat, vnde non ingratum fore iudicavi, si hic iconem darem. Mea magnitudine pruni fuit, figura varia, vt plurimum ovali-compressa, infra tamen, vbi adhaeserat, fere plana rugosa; Cortex firmulus, qualis pruni drupae, atrouiridis, glaber. Diffecta interne etiam atrouiridis, cellulas e filis intertextis factas, massa viscida gelatinosa fluida repletas ostendit. Granula seminaria vix vidi. Integra sat firma fuit, quam decerpere possem; & conseruari potest exsiccata, forma licet pereat; nec aqua rursus emollita pristinam denuo recuperat, vt Tremellae foment, paullulum tamen intumescit & aquam parco caeruleo tingit. Conferuam non dixerim ob corticem & cellulas. Reperi virgis salignis aquae innatantibus, & **FONTINALI antipyrreticae**, sat copiose insidentem, *Goettingae* in lacu molendinario ad *Rasemühl* Maio 1769; postea obseruationem iteraturus, frustra quaesivi. In *Clar. D. WEISS. Crypt. Goett. deest.*

OBSERVATIO XXXIV.

Tradam Fungum, quem inter LINNEANOS non reperi, veram tamen speciem censeo. Sit mihi

AGARICUS squarrosus pileo conico stipiteque luteis: squamis subimbricatis reflexis fuscis; stipite solido voluato.

Stipes solidus, inferne crassior. *Pileus* conicus margine volutato, apice acuto. *Lamellae* albae. *Squamae* in pileo & stipite copiosae, subimbricatae, acutae, reflexae. Fungus subaggregatus, vt saepe plures coniunctis radiculis nascantur.

Reperi *Goettingae* in sylua *Wehndensi* passim, autumnno. Icon OEDERI 491. optime nostrum fungum exprimit, dummodo pileus minus planus esset.

AMANITA petiolo procero, anulato, pileo ceruino, squamis fuscis exasperato, lamellis ceruinis. HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 2399. secundum OEDERUM; & conuenit.

Num idem est? Agaricus ex vna basi multiplex, radice tuberosa, pileo magno fornicato aut plano albido, squamis fuscis, lamel-

melles albis, petiolo annulato. REYGER. *Gedan.* T. II. p. 177.
n. 27.*

An quoque huc pertinet? AGARICUS GLEDITSCH. *Method. fung.*
p. 93. Spec. VI. Var. d. volva persistente exceptus, pileolo
rotundo, spadiceo, squamoso, lamellis candidis, petiolo cy-
lindraco, subobsuro.

OBSERVATIO XXXV.

AGARICI *alnei* LINN. icon nondum exstat quantum no- Tab. II. Fig. 6.
vi. Dedi itaque a parte inferiore delineatum. Lamellae, vni-
co exemplo in hoc genere, bifidae sunt, seu binae complica-
tae, lateribus interioribus fuscis laevis, exterioribus villis
albidis pubescentibus. Superior superficies pilis brevibus albis
intertextis villosissima est. Nunc integer Fungus, nunc lobat-
us. Margo superficiei superioris, ad inferiorem inflexus, in-
cisuris multis leuibus notatus. Reperi in truncis arborum de-
iectis autumnis. Est

AMANITA sessilis, laminis pulverulentis bifidis. HALL.
Hist. Stirp. Helv. 2333.

AGARICUS sessilis, squamosus, lobatus & villosus; lamel-
lis dissectis. GLEDITSCH. *Method. Fung.* pag. 134. *Spec.*
XXXI.

OBSERVATIO XXXVI.

SPHAERIAE genus in *Hist. Stirp. Helv.* T. III. tradit Per-
ill. ab HALLER, cuius fructus non flores sphaerici sint, pulvere car-
bonario pleni, quem per orificium suum effundant; quae sphaerulae
ut plurimum sub cortice aliquo lateant, solo ostio conspicuo. Inter
LINNEANA Genera non est, & Perill. VIR aliquas eius species sub
aliis generibus tradit, reliquas vidisse non videtur. De iis tan-
tum loquar quas ipse collegi & adhuc possideo, quibus hoc no-
men omnino competit. Bonum nomen quod simul fructifi-
cationis essentiam exprimit.

Sed adhuc pauca quaedam de charactere generico dicenda
sunt. Sphaerae semper sunt s. corpora globosa caua, quippe
non semper exacte circinnatae sunt, sed saepe oblongae aliaeque
figurae ad sphaericam accedentis; foramine non semper con-
spicuo; nec ipsae semper adsunt; si adsunt manent; in specie
penultima, perfectissima si est deficiunt, postea adsunt; ergo
fructus non flores. Neque pulvis carbonarius solus adest. Est

F

nempe

nempe, quod in specie vltima Tab. III. Fig. 6. e. optime videndum, intra sphaerulae corticem coriaceum f. corneum, sacculus e membrana tenui tela contexta formatus, continens puluisculum, vtplurimum nigrum, in iuniore tamen saepe pallidiorem, in aliis rubrum, filis tenuibus intertextum. Haec Fila optime apparent in iuniore Tab. II. Fig. 13. c. Pulueris corpusculorum figuram oculo armato nondum detegere potui. Erit itaque Character generis sequens. *Sphaera caua non dehiscens, continens sacculum membranaceum massa puluerulenta repletum.* Quae sphaerulae solitariae prout adsunt, eaeque vel solae vel lepra f. crusta quadam circumdatae, aut plures in Fungo aggregatae, cuius medulla carnosa vel puluerulenta, diuersas efficiunt species nunc exponendas.

*) *Simplices*

Tab. II. Fig. 8. 1. SPHAERIA *mucosa*.

S. atra abscondita, crusta mucilaginosa rimoso-tuberculosa tecta.

? SPHAERIA obscura tuberculosa sessilis, HALL. *Hist. Stirp. Helu.* 2183.

Habitat in sepibus putridis, virgultis, praesertim Salicis capreae iunioris cortice, primo vere.

Crusta plus minus lata expanditur, initio mucilaginosa butyracea, praeprimis vbi niue tecta fuit vel pluuia irrigata; tubens caeterum vt FULIGINEM butyraceam croceam, cauliculis ramosis HALL. *Hist. Stirp. Helu.* 2133. (quae MUCOR *septicus* LINN. *est*) esse credas, modo colore diuersam. Hoc in statu cum cortice arboris si affervetur, siccata dehiscit vt rimae oriantur, vti Fig. cit. a. videre licet.

Sed postea firrior fit crusta (septimanae iam tempore) villosa intuitu, licet oculus armatus villos non detegat, ruffa, coloris fere SPHAERIAE *Tremelloidis* sed sordidioris; & eleuatur in Tubercula frequentia (Fig. cit. b.) sub tali Tuberculo latet Sphaerula nigra vt dissecto eo (Fig. cit. c. d.) videas crustam vt dixi ruffam f. rubentem; sub illa sphaerulam cortice nigro, sacco albedo puluerem nigrum continente; & circum illam sub crusta massam lutescentem. Hae vero Sphaerulae non semper reperiuntur, in iuniori planta saepe desunt, in adultiori fere semper vidi.

Tab. II. Fig. 9. 2. SPHAERIA *Byssacea*.

S. simplex solitaria minima atra, crusta niuea puluerulenta.

? SPHAE-

2. SPHAERIA atrata solitaria minima. HALL. *Hist. Stirp. Helv.*

2179.

An? LICHEN crusta tenerissima farinosa alba, punctis atris notata. *ibid.* 2072. videtur.

Habitat in Corticibus arborum, praesertim Quercus frequens.

Crusta alba glebosa puluerulenta lata, eminus BYSSUM *lacteam* LINN. mentiens; propius accedenti apparent in ea minima scutella eleuata centro nigro puncto notata. Si vero microscopio lustretur, Fig. cit. b. Crusta apparet puluerulenta, ut saltem structuram agnoscere nequeas, rimola tamen, & in ea Sphaerulae atro puluere plenae eleuata crusta circumdata, vnde scutella videbantur.

3. SPHAERIA *grigaria*.

S. simplex in greges irregulares collecta miniata, crusta albidula tenera.

Tab. II. F. 19.

? SPHAERIA tenuissima cinerea, sphaerulis miniatis. HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 2182.

Habitat in Corticibus arborum passim. In Ceraso frequentem legi nuperrime fine Februarii.

Crusta tenera albicans, in qua agmina tuberculosa, irregularia, asterisciformia, ut LICHENIS scripti varietatem crederes, nisi color contradiceret qui rubens est. Si vero armatus oculus adhibeatur, (Fig. cit. c.) agmen constare apparet pluribus *Sphaerulis* sibi adiacentibus, quarum cuiusvis cortex est lactissime coccineus granulosis, qui ambit centrum sat latum albidum, sed tantummodo ob membranulam ad telae structuram accedentem, qua abrasa carbonarius pulvis copiosus apparet. Ita apertas semper vidi Sphaerulas, nondum clausas. Crustulae structura oculo armato nondum patuit. Cortice amisso agmina atra persistunt.

4. SPHAERIA *rugosa*.

S. simplex subaggregata atra farinacea, crusta cinerascenti filamentosa.

Tab. II. F. 12.

LICHEN leprosus rufo-fuscus, tuberculis atris minimis confertis nigris. *Fl. Pom.* 725 var.

Habitat in Fagi, Cerasi, Quercus, aliarumque arborum corticibus passim.

Crusta tenuis cinerascens, margine atro, ad oculum armatum (Fig. cit. c.) filamentis tenuissimis crispis constans splendentibus.

Tubercula copiosa conferta, saepe duo, plura aggregata: superficie tuberculosa, non splendente sed farina quasi adpersa; dissecta intus pulvere carbonario plena. Filamentosae crustae notam diuersis literis addidi in nomine specifico, vt qui velit omittere possit, cum soli oculo armato pateat.

Non est *LICHEN rugosus* LINN., quem Icon DILL. Tab. 18. Fig. 2. optime exhibet, qui sphaerulas nondum monstrauit, sed structuram cum *scripto* communem ostendit. Desunisi tamen nomen triuiale a similitudine cum illo, primo intuitu apparente.

Crustam persaepe tegit *BYSSUS* pulverulenta rubens inodora Nobis a *B. Isolito* odoris defectu & tenuiori habitu diuersa, quae *LICHEN* crusta cinnabarina HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 2098 erit; unde quoque nomen rufosusci in *Fl. Pom.* dedi; sed abiit in asseruato specimine, vt crusta, qualem descripsi, manserit; & nuperrime etiam legi sine illa Byssu, vt ad hanc Sphaeriam illa non pertineat, quam tamen saepe comitatur, quippe dictam Byssum etiam nuperrime in crusta sequentis Sphaeriae fat copiosam legi.

5. SPHAERIA *Lichenoides*.

S. simplex solitaria atra farinacea, crusta cinereo-virescente
glebosa.

LICHEN sanguinarius *Fl. Pom.* 724. an etiam LINNEI?

Lichenoides DILLEN. *Hist. Musc.* Tab. 18. Fig. 8. videtur.

LICHEN crusta farinacea virescente, scutellis atris. HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 2065. ob Synon. DILLENII; sed scutella obstant.

Habitat in Corticibus arborum, praesertim Cerasi, Quercus frequens.

T. II. Fig. 13. *β. anastomosans* sphaerulis minoribus praeterea in lineas anastomosantes digestis.

LICHEN cinereo-virescens, tuberculis atris, lineis nigris anastomosantibus distinctus. *Fl. Pom.* 724. *β.*

Icon DILLEN. *Hist. Musc.* Tab. 18. Fig. 3. haud absimilis.

Habitat in corticibus arborum iuniorum laeuioribus, praesertim Alni, Salicis albae frequentissima.

Crusta ex cinereo-virescens tenuis, oculo armato glebosa, margine atro distincta; in qua *Sphaerulae* distinctae globosae, superficie tuberculosa s. farinacea, atra; dissectae puluere carbonario plenae, sacculo

culo tenerrimo vix obseruando. Haec in vtraque. Sed in var. β . praeterea lineae ramosae, anastomosantes; ad oculum armatum ex similibus Sphaerulis, sed minoribus, proxime sibi adiacentibus, compositae.

6. SPHAERIA *nitida*.

T.II. Fig. 14.

S. simplex subsolitaria suboccultata splendens atra, crusta spathacea rimosa.

LICHEN leprosus dilute fuscus, tuberculis atris gibbis minutiusculis carne nigris. *Fl. Pom.* 724. var.

? SPHAERIA solitaria mammiformis oliuacea. HALL. *Hist. Stirp. Hebr.* 2181. cum maturam nigerrimam dicat.

An huc potius pertinet? *L. sanguinarius* LINN. ob tubercula, diffracta intus rubra.

Crusta lata dilutissime fusca, vel flauescens, rimis in areas irregulares diuisa, oculo armato structuram non proderis; spathi instar cuiusdam semipellucida. *Sphaerulae* nunc solitariae, nunc aliquot aggregatae, dimidiam partem crustae tectae, atrae, nitidae; dissectarum (Fig. cit. b. c.) caro atra; sacculus rubens, pulvis carbonarius. Tres in sphaerula tali si assumantur partes, prima cortici arboris immersa, altera crusta tecta, vltima nuda emergit.

7. SPHAERIA *Mori*

T.II. Fig. 15.

S. simplex aggregata coccinea minima.

Habitat in arborum corticibus putrescentibus rara; per plures annos eam obseruavi in cortice MORI *nigrae* putrescentis fere per totum annum; praesertim tamen temporibus pluviosis & hieme.

Crusta nulla, nisi sparsum viridem pollinem, Lichenis vel Byssi cuiusdam velis. *Sphaerulae* per greges collectae, distinctae tamen ut non confluant, perfectae sphaericae, minimae, diametro vix octavam vel decimam lineae partem aequante, lacte coccineae; Oculo armato (Fig. cit. b.) ostendunt superficiem squamosam; dissectae carnem itidem coccineam, filis radiatis compositam in qua sacculus, pulverem continens, albidus.

**) *Compositae*. Sphaerulae plures sub communi cortice in carne quadam, sub qua medulla carnosa vel farinosa.

T. III. Fig. 1. 8. SPHAERIA *Tremelloides*.

S. composita solitaria subpedunculata subglobosa purpurea subgelatinosa.

TREMELLA *purpurea* subglobosa sessilis solitaria glabra.
LINN. *Spec. Plant.* II. 1626.

SPHAERIA conuexa miniata hirsuta. HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 2159.

Lichenoides tuberculosum amoene purpureum. DILLEN. *Hist. Musc.* Tab. 18. Fig. 6.

Habitat in Corticibus arborum sepium emortuarum, praesertim hyeme & primo vere, tempore pluuioso.

Crusta nulla. Funguli subrotundi, fere sessiles saturate carnei, non tamen splendentes (Fig. cit. a). Oculo armato (Fig. cit. b) si lustretur, Cortex squamosus pubescens pallide coccineus, sub quo caro obscure fibrillosa e rubro flaua, in cuius basi *Sphaerulae* tres quatuor. Insidet Fungulus *Stipiti* breui fibroso flauido, per Epidermidem arboris exeunte, quem Fungulus margine ambit vt sessilis videatur qui stipitatus est.

Gelatinosam non dixerim, attamen formam exsiccatione amisam noua emollitione in aqua recuperat, vt media sit inter *Sphaerias* & *Tremellas*, ad has substantia subgelatinosa, ad illas fructificationibus sphaericis accedens.

T. III. F. 1. c.

Sicca sit minor, rugosa, sed reperi quoque in parietibus antiquis ligneis quae forma ludebat (Fig. cit. c) vt magis petiolata appareret, plana medio depressa, PEZIZAE minimae petiolatae coccineae hirsutae HALL. *Hist. Helvet.* 2240. notis convenientem; attamen aqua emollita rursus pristinam assumsit figuram sphaericam, vt omnino eam coniungere liceat.

Non est initium Agarici cuiusdam, vti Clar. WEISSIO in *Crypt. Goett.* p. 30. placet, dum fructificatio dicta perfectum vegetabile esse docet.

T. II. Fig. 15. 9. SPHAERIA *pertusa*.

S. subcomposita aggregata irregularis perforata virescens.

LICHEN *pertusus* leprosus: verrucis subteffellatis laeuigatis
peltu-

peritus poro vno alteroue cylindrico. LINN. *Syst. Nat.*

XII. T. II. p. 709. *Mant.* p. 131. n. 82.*

Lichenoides DILLEN. *Hist. Musc.* Tab. 18. Fig. 9. med.

LICHEN crusta verrucosa areis polygoniis punctiferis. HALL.

Hist. Stirp. Helu. 2053.* ob Synon. DILL.

Habitat in Corticibus arborum & saxis.

Crusta glebosa ex cinereo-virescens, (si alioquin haec certe ad-
est, quippe adhuc dubito, ideoque in nomine specifico omisi). SPHAE-
RIAE inaequales, simplices globosae, compositae irregulares, eius-
dem coloris, non splendentes, illae vnico hae pluribus punctis pertu-
sae; aggregatae vt tamen rimae distinctae inter eas maneant (Fig. cit.
a. b. d.). Oculo armato (Fig. cit. c. e.) apparent virides, leui villo
breuissimo albo pubescentes; dissectae carne alba versus corticem sa-
turate viridi punctata, in qua sacculus vnus vel plures ex fibris dilute
fuscis, in summitate nudi vbi carnis pars ob foueam deficit. Aetate
latior fit fouea, vt ad HALLERIANAM descriptionem accedat, & sacculi
contenta atra euadunt.

10. SPHAERIA *Lycoperdoides*.

S. composita conuexa subfolitaria, medulla farinosa atra.

LYCOPERDON *variolosum* parasiticum sessile subrotundum,
cortice exteriori fusco deciduo, farina atra compacta.

LINN. *Syst. Nat.* XII. T. III. Append. p. 234.*

LYCOPERDON *sepium* sessile subglobosum, cortice dupli-
ci, farina atra compacta. *Fl. Pom.* 822*.

α. *bicorticata* cortice fuluo friabili aucta.

T. III. F. 2. 9

Lycogala globosum grani pisi magnitudine, aeris recocti co-
lore. MICHEL. *Gen.* 216. T. 15. F. 2. citante a LINNÉ; nec
icon recedit. Tunc esset

LYCOGALA sessile fuluum. HALL. *Hist. Stirp. Helu.* 2142.
a se ipso non lectum; nisi Generis fugacissimi nomen obstaret;
Et Illust. GLEDITSCH. *Meth. Fung.* pag. 161. ad Mucorea re-
fert.

β. *variolosa* cort. dicto destituta, atra tuberculosa, carne atra.

Tab. III. F. 2.

SPHAERIA atra, conuexa, carne nigra. HALL. *Hist. Stirp.*
Helu. 2187. quae

b. α

Lichenagarius. MICHEL. *Gen.* Tab. 54 Fig. 2.

γ. laeni-

T.III. Fig. 3. *γ. laevigata*, cort. dicto destituta, atra complanata, carne alba.

SPHAERIA atra plana, carne alba. HALL. *Hist. Stirp. Helm.* 2186. Tab. 47. Fig. 9.

Lichenagaricus disciformis punctatus nigricans. HALL. *jen.* p. 385. teste Celeb. D. WILlichio, qui specimen eius mecum communicavit gratiosissime.

Lichenoides tuberculosum compressum nigrum, lignis putridis adnascens. DILLEN *Hist. Musc.* Tab. 18. Fig. 7. bona.

Formas non varietates diuersas Fungi, aetate multifariam immutati, inde ab Auctoribus diuersis speciebus exhibiti, ita me oportuit distinguere, vt synonyma rite distribuere. Vita eius sequens est: Hieme & primo vere reperitur talis, qualem α dixi & in *Flor. Pom.* l. c. descripsi, & Perill. a LINNÉ a me missam Operi suo inseruit; ita omnino Lycoperdis associanda cum nondum sphaerulae appareant, sed substantia friabilis fulua quasi cortex exterior, & sub hoc verus fungi cortex corneus, medulla atra facta. Hanc Fig. cit. α . ostendit.

Dein vero abeunte illa, tubera eleuantur punctis notantur & in dissecto fungulo video sphaerulas vt in Fig. cit. $b. c.$ Ita β . Tunc Cortex & caro atra, sub hac sphaerulae in medulla puluerulenta compacta atra.

Tandem complanatur, quae aggregatae fuerunt adhuc magis confluant, tubera euanescent vt superficies glabra fere punctata videatur; sphaerula arctius sibi apponuntur, medullae copia minuitur, Caro Cortici subiecta s. Cortex ipse corneus nutrimento orbatus albescit; hinc enata γ ; & ob complanatam Fungum nunc epidermis corticis arboris inuolucris instar circumcirca eminet; diuersam crederem, nisi in eodem loco iteratis perlustrationibus ita mutari vidissem, & simul cum aliis reperissem. Saltem DILLENIANA inde enata, neque dubito quin etiam HALLERIANA.

Habitat in sepibus, palis, arborum ramis moribundis frequens; sub forma α rarius.

Neque eam distinguere possum, quam interdum ad ligna & arborum truncos reperi, SPHAERIAM atram crustae instar explanatam pollicaris expansionis, medulla carentem. Num est?

SPHAE-

SPHAERIA maxima, conuexa nigerrima. HALL. *Hist. Stirp. Helvet.* 2192. Puto ex *variolosa* natam esse; quin etiam laeuigatam in plana pollicaris expansionis confluentem vidi.

11. SPHAERIA *Carchariae*

S. composita caulescens atra aspera, medulla fibrosa.

α. *Oederi* stipite elongato, pileo glandiformi.

Fungus difficulter ad vllum notorum genus referendus, stipite ex albo liuescente suberoso semipollicari, pileo glandis forma fusca, cute subcornea papillosa, poris cellularum carnis mucilagine s. gelatina repletarum. Ic. OEDERI 540.

Mihi non visam, a Celeb. OEDERO vnicam in arboris resectae trunco lectam, ex Icone eius determino.

β. *obtusa*, stipite breui ramoso, glandibus oblongis teretiusculis ob- Tab. III. F. 6.
tusis.

CLAVARIA *digitata* Fl. Pomer. 815. vbi descriptionem dedi.

Icon BRUCKMANN. *Diff. de Fungo Hypoxyle* Tab. II. Fig. 3.

Habitat in asseribus arearum hortensium, & truncis arborum putrescentibus, per plures annos persistens.

γ. *siliquosa* ramosa teretiuscula acuta lanceolata.

Icon BRUCKMANN. l. c. Tab. I.

Habitat in asseribus putrescentibus cum praecedente. In lignis fontium putridis BRUCKM.

δ. *palmata* ventricosa teretiuscula, apice latiori plano inciso.

T. III. Fig. 6. a.

Habitat cum γ. Reperio dum haec scribo illam in eodem loco vbi ante aliquot annos *siliquosam*, vt illam in hanc abisse credam.

ε. *verticillata* ramis verticillatis teretibus & planis.

Icon OEDERI 405.

Icon BRUCKM. l. c. Tab. II. Fig. 1.

Fucus digitatus alueariorum. LOESEL. secundum OEDERUM.

In canali ligno legit OEDERUS.

Fungos α & ϵ non vidi, sed tantum ex Auctoribus determinavi. α huc pertinere ex Icone OEDERI video. De ϵ *veriticillata* dubitarem cum neque BRUCKMANN. neque OEDERI elegantissima icon puncta illa superficiei expriment; adduxi tamen auctoritate Perill. ab HALLER motus, qui BRUCKMANNIANAS varietates omnes citat. Var. β . γ . δ . ipse reperi, illam frequentiore in proprio horto per plures annos persistentem; has γ . δ . ibidem sed rariores.

De β *obtusa* itaque, cum diuersis temporibus examinaverim, adhuc quaedam dicenda erunt, praeter illa quae in Descr. Flor. Pom. l. c. dedi.

Radix intricata inter fissuras ligni, vel inter corticem & ligni arboris fissuras, carnosa, irregularis, ramosissima, superficie atra. *Stipites* breues, sulcati, asperi, atri. *Pilei* s. *Glandis* superficies aspera atra, in qua puncta aterrima splendentia eminent; haec sunt apices *Sphaerularum* sub cortice latentium (Fig. cit. b.) numerosissimarum; quae ouales cortice corneo atro conflant conice per corticem Fungi communem exeunte (Fig. cit. e. f.); perforatas tamen nondum vidi. In qualibet sphaerula sacculus e leui tela alba confectus in quo massa carbonaria humida tempestate fluida, sicca puluerulenta, filis multis intertexta. Sphaerulas semper reperi ut qualis antea sit determinare nequeam. *Medulla* carnosa fibrosa, filis e superficie ad axem centalem longitudinalem arcuatim descendentibus, albis in centro fordide rubentibus. Haec Sphaerulas circumdat, cum Cortex Fungi communis, carne non formet uti in SPHAERIA *Lycopodoides*.

Varietatum γ . δ . fructificatio & structura eadem.

Pertinebunt ad hanc SPHAERIAM *Carchariae*

CLAVARIA *digitata* LINN. ob synon. TOURNEF. quod a BRÜCKM. l. c. ad suos Fungos citatur, qui a CL. *Hypoxylon* LINN. separandi.

SPHAERIA nigerrima aspera petiolata conica. HALL. *Hist. Stirp. Helv.* 2193. omnino conuenit.

Num & SPHAERIA nigerrima aspera palmata, cornubus planis carnis puluerulentis. ibid. 2194. huc pertinet? (†)

Con-

(†) Quae ad hanc ultimam citatur CLAVARIA *Hypoxylon* LINN. ea esse nequit. Si enim eadem est quam in Fl. Power. 816. descripsi & nunc

Coniunxi has Sphaerias α -e vt varietates, cum quas non omnes vidi, earum differentias distinctius tradere nequiuierim; ita tamen vt, cui placeat, distinguere possit. Me tamen iudice plures species inde constitui non poterunt, cum valde verosimile sit vnā ex altera oriri, sed praestabit eas ita coniunctas tradere, quo casu haec species caulescente habitu & medulla fibrosa affatim discernetur.

ANIMADVERSIO.

E dictis circa SPHAERIAS notae earum sat manifeste patebunt; id adhuc notandum erit, me, vbi carnis termino usus sum, intellexisse substantiam illam quae immediate cortici subiecta est; quae vero in quibusdam speciebus ita cum ipsius corticis indole conuenit vt perinde sit num caro vocetur an cortex ipse huius crassitie esse assumatur. Hinc in vltima specie medullam vocare coactus fui, quam alii carnem dixi maluerint ob consistentiam. De reliquis SPHAERIIS HALLERIANIS dicere non potui, cum eas non possideam.

hic Tab. III. Fig. 5. delineatam exhibeo, cuius ramosioribus speciminibus etiam *Fungus cornu dorcadis* facie E. N. C. Dec. I. Ann. 4. Obs. 152. conuenit, in eam nunquam sphaerulas vidi quamuis eam per plures annos in horti proprii asseribus prognatam obseruauerim, & alibi quoque legerim; sed semper tantummodo puluerulentam superficiem apicis

& pilos copiosos atros in inferiore parte quos tamen tubulos non dixerim; saltem oculo armato tales non vidi. Haec itaque Sphaeris annumerari nequit. Si vero dicta HALLERIANA 2194. vera Sphaeria est, LINNEANO Synonymo excluso ad nostram erit referenda, vbi cum *patmata* δ coniungi poterit, vel inter hanc & *verticillatam* e locari.

For a full list of

the names of the

the

the

the

the names of the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

EXPLICATIO TABULARUM.

TABULAE I.

Bromorum species ad Obs. I.

Fig. 1. B. 1. *multiflori*. *a* Spicula. *b* Calyx. *c* Gluma corollina Exterior a tergo visa. *d* Interior.

Fig. 2. B. 2. *vitiosi*. *a* Spicula. *b* Calyx. *c* Gluma coroll. Ext. a tergo visa. *d* Interior.

Fig. 3. B. 3. *arvensis*. *a* Spicula. *b* Calyx. *c* Gluma coroll. Ext. a tergo visa. *d* Interior.

Fig. 4. B. 4. *mollis*. *a* Spicula. *b* Calyx. *c* Gluma coroll. Ext. a tergo visa. *d* Interior.

Fig. 5. B. 5. *gigantei*. *a* Spicula adultior glumis distinctis. *c* junior imbricatis. *b* Calyx. *c* Gluma coroll. Ext. ab interiore latere visa, *d* Interior.

Fig. 6. B. 6. *grandiflori*. *a* Spicula adulta. *b* Gluma coroll. Ext. ab interiore latere visa, reflexa arista, ut apices minuti appareant. *c* Gl. cor. Interior. *d* Calyx.

Fig. 7. B. 8. *patentissimi*. Spicula *a* triflora explicata. *b* biflora in anthesi, *c* triflora adhuc imbricata. *d* Gluma coroll. Exterior. *e* Interior. *f* Calyx.

Fig. 8. B. 11. *disflachyor*. *a* Spica integra. *b* Calyx. *c* Gluma coroll. Ext. a tergo visa. *d* Interior.

Fig. 9. B. 5. *nani*. *a* Tota planta tribus spiculis onusta, quarum media post summam occultatur. *b* Calyx. *c* Gluma coroll. Ext. a tergo visa. *d* Interior.

Fig. 10. B. 9. *pinnati*. *a* Integra Spica. *b* Calyx. *c* flosculus integer ab interiore latere visus.

Fig. 11. B. 10. *gracilis*. *a* Integra Spica cum folio summo, cuius pars per puncta continuata. *b* flosculus integer ab interiore latere visus, *c* Calyx.

*

TABU-

TABULAE II.

Fig. 1. PANICI *lutescentis* OBS. 3. *a* flosculus cum involuocello. *b* involuocellum. *c* flosculus maturus a latere exteriori visus, ut rugae transuersae appareant.

Fig. 2. PAN. *virescentis* OBS. 3. *a* flosculus cum involuocello. *b* flosculus maturus ut nerui appareant, a latere exteriori visus.

Fig. 3. TREMELLA *hemisphaerica* OBS. 33. *a* Lapillus cui copiosa infidet. *b* Vnicum indiuiduum lineam diametro aequans dissectum sub lente visum.

Fig. 4. VLVA *pruniformis* OBS. 34. Integra, altero extremo dissecto ut interna structura appareat.

Fig. 5. IUNCUS *capitatus* OBS. 14. *a* Indiuiduum integrum duo capitula ferens. *b* Iunior planta nondum culmo instructa.

Fig. 6. AGARICUS *aliquis* OBS. 36. *a* latere inferiore visus.

Fig. 7. Planta OBS. 27. *a--d* indiuidua diuersae magnitudinis. *e* anthera et *f* folii pars, utraque lente aucta.

Fig. 8--15. ad SPHAERIAS OBS. 37.

Fig. 8. SPHAERIA 1. *mucosa*.

a iunior butyracea siccata rimas nacta. *b* adultior tuberculosa, ubi quaedam tubercula, ut v. g. summum in dextro latere, horizontaliter secta, ut punctum nigrum appareat, sphaerulae subiacentis initium. Hae duae vera magnitudine.

c. d. tuberculum cum sphaerula subiacente dissectum oculo armato lustratum. *c* sectione verticali, ubi primum crusta dissecta apparet, sub hac sphaerula, cui utrinque adiacet massa ista lutescens de qua in Obs. dixi; sub his epidermis arboris. *d* horizontaliter sectum tuberculum, ubi in centro sphaerula videnda, crassitie crustae circumdata, quam ambit pars crustae residua decliuis.

Fig. 9. S. 2. *Byssacea*.

a pars corticis illa tecti. *c* pars minor vera magnitudine. *b* eadem lente visa.

Fig. 10. S. 3. *gregaria*.

a frustulum corticis illa tectum. *b* pars minor cum unico agmine. *c* eadem oculo armato lustrata.

Fig.

Fig. 11. S. 7. *Mori*.

a frustulum corticis in quo aliquae eius greges. *b* duo individua per lentem visa, sinistrum integrum, dextrum dissectum.

Fig. 12. S. 4. *rugosa*.

a frustulum corticis in quo huius Sphaeriae campus inter duos Lichenes. *b* pars cum unico agmine. *c* eadem lente aucta.

Fig. 13. S. 5. β . *anastomosans*.

a frustulum corticis ea tectum. *b* pars minor in qua linea & aliquae tubercula. *c* eadem oculo armato visa.

Fig. 14. S. 6. *nitida*.

a frustulum corticis illa tectum. In area superiore sinistri lateris circuli puncto notati repraesentant iuniores crusta adhuc maximam partem tectas. *b*, *c* singulae Sphaerulae sub Lente visae, dissectae *b* horizontaliter *c* verticaliter.

Fig. 15. S. 9. *pertusa*.

b frustulum corticis illa tectum. *a* unica sphaerulae simplex deorsum secta. *c* eadem per microscopium visa. Iunius specimen unde sacculi contenta adhuc fila tam manifesta, & color pallidus. *d* Sphaerula simplex & composita: illa integra, haec horizontaliter secta deorsum spectata, magnitudine vera. *e* per Lentem aucta.

TABULAE III.

Excepta Fig. 4 ad OBS. 37.

Fig. 1. SPAERIA 8. *Tremelloides*.

a perfecta. *b* unicum individuum deorsum sectum per Lentem visum. *c* forina per siccitatem mutata, forsan PEZIZA HALL. 2240.

Fig. 2 & 3. S. 10 *Lycoperdoides*.

Fig. 2. *a*, α *bicorticata*. Duo individua dextri lateris dissecta ut interna structura appareat. Alia tria ex parte cortice fulvo orbata, vbi superficies variolosa apparet. *b*, β variolosa dissecta. *c* eadem aucta magnitudine.

Fig. 3. γ *laevigata* vbi quaedam dissectae ut interna fabrica pateat.

Fig. 4. RESEDAE odoratae OBS. 15. *a* flos antice visus. *b* a latere visus cum pedunculo & bractea. *c* summorum petalorum vnus a tergo visum.

Fig. 5. CLAVARIA Hypoxylon Fl. Pom. 816. *a* specimina minus ramosa. *b* indiuiduum ramosius.

Fig. 6. SPHAERIA 11. *Carchariae*.

a, β obtusa. b eadem longitudinaliter dissecta. *d* pars vbi superficie cultello demta sphaerulae sibi adiacentes dissectae apparent. *e* pars per Lentem visa vbi tres sphaerulae apparent, sinistra & dextra dissectione dimidiatae in illa etiam sacculus dissectus vt eius crassities & contenta conspiciantur, in hac sacculus integer relictus; media remota magis a sectionis loco hinc oblique tantum secta. *f.* pars superficiei magnitudine per Lentem aucta, vbi superficies rimis inaequalis fere in areas diuisa, videnda, & in ea conii eleuati obtusi qui productiones sphaerularum latentium, quae circulis punctatis indicantur. *c, γ filiquosa.*

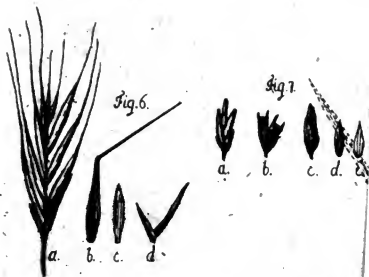

Fig. 5.

Fig. 6.

Fig. 8.

Fig. 9.

Fig. 11.

Fig. 12.

Figs.

Fig. 3

Fig. 4

Fig.

